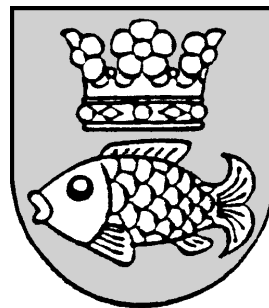

Kálnické ozveny

Zdarma pre občanov Kálnice

Ročník XVIII. číslo 1 - jún 2014

Vystúpenie Igora Jelínka
a Ing. Miroslava Borcovana

Vítazná
vareška

RNDr. Ingrid Ševčíková a Ing. Ján Krchnavý pri preberaní
varešky za 1. miesto v kuchárskej súťaži špecialít

Stretnutie európskych regiónov vo Felsőnyéku 30. mája - 1. júna 2014

Kálničania v sprievode cez obec Felsőnyék

Foto: Ján Valovič

OBECNÉ ZASTUPITEĽSTVO INFORMUJE

Obecné zastupiteľstvo sa od 13.11.2013 do 14.5.2013 zišlo päťkrát.

OZ SCHVÁLILO:

- návrh zmeny rozpočtu 2/2013;
- návrh rozpočtu na rok 2014 a berie na vedomie Návrh rozpočtu na roky 2015 a 2016;
- zrušenie VOS č.01/2012 (odpredaj nehnuteľného majetku obce Kálnica v SkiCentre Plesky);
- nesúhlas s uzatvorením „Zmluvy o združení finančných prostriedkov“ pre CVČ v NMnV a Kongregáciu školských sestier De Notre Dame v NMnV;
- vydanie dvoch čísel Kálnických ozven v roku 2014;
- aby 1.100,- eur na výmenu okien na budove MŠ doplatila obec Kálnica z obecného rozpočtu za finančnej spoluúčasti MŠ;
- cenu pitnej vody pre rok 2014 vo výške 0,55 eur/m³
- cenu stočného pre rok 2014 vo výške 1,27 eur/m³
- odpredaj pozemku parcela č. 5184/3 vo výmere 44 m² pri rodinnom dome súp.č.186 v Kálnici do vlastníctva I. Jelíkovi, S. Jelínkovi a V. Bátoriovej za cenu 11,19 eur/m² odpredávaného pozemku
- prenájom domov č. 221 a 222 a odporúča stanoviť výšku mesačného nájmu na 420,- eur;
- návrh novej Nájomnej zmluvy o prenájme obecných pozemkov v SkiCentre Plesky Kálnica a súhlasí s cenou prenájmu 2000,- eur ročne;
- návrh na úpravu rozpočtu č. 1/2014;
- návrh na vyradenie školskej jedálne v ZŠ v Kálnici z Registra škôl a školských zariadení;

- zámer predať majetok ako prípad hodný osobitného zreteľa - pozemok p.č. 5142/6 a p.č. 11/2 diel 6 pri rodinnom dome súp.č.;108 v Kálnici manželom Bušovcom a súhlasí s cenou 11,19 eur/m² odpredávaného pozemku;
- doplnenie Tibora Valoviča do zoznamu odmenených členov ZO SZV;
- plat starostu obce Kálnica ako 1,98-násobok priemernej mzdy v národnom hospodárstve navýšený o 26%, t.j. v konečnej výške 2.057,- eur.
- nesúhlasí s návrhom účastníkov stretnutia vo Felsönyéku, ktorý predložila p. riaditeľka Mgr. Roháčková a odporúča účasť aktívnych tvorcov projektu cezhraničnej spolupráce.

OZ VZALO NA VEDOMIE:

- stanovisko hlavnej kontrolórky k návrhu rozpočtu obce na rok 2014;
- návrh plánu kontrolnej činnosti na I. polrok 2014;
- aby posúdenie ponúk na výmenu okien na budove MŠ v Kálnici vykonala komisia pre výstavbu, OŽP a majetkovoprávnu činnosť;
- správu o kontrolnej činnosti za rok 2013;
- správu hl. kontrolórky k záväzkom obce k 31.12.2013;
- termín, čas a program osláv Dňa matiek.

OZ POVERILO:

- stavebnú komisiu zastúpenú p. J. Jamrichom, aby ako odborník v danej problematike, posúdil technické možnosti vybudovania detského WC do MŠ.

Obecná rada za rovnaké obdobie nezasadala.

RNDr. Ingrid Ševčíková

Okrsková volebná komisia v Kálnici - voľba prezidenta Slovenskej republiky

Deň konania voľby: 15. 3. 2014

Počet oprávnených voličov zapísaných do zoznamu oprávnených voličov	854
Počet oprávnených voličov, ktorým boli vydané obálky	403
Počet odovzdaných obálok	403
Počet platných hlasov odovzdaných pre všetkých kandidátov	401

Počet platných hlasov odovzdaných pre kandidátov:

1. BARDOS Gyula	0
2. BEHYL Jozef, Mgr.	0
3. ČARNOGURSKÝ Ján, JUDr.	0
4. FICO Robert, doc. JUDr., CSc.	207
5. FISCHER Viliam, prof. MUDr., CSc., FICS	0
6. HRUŠOVSKÝ Pavol, JUDr.	6
7. JURIŠTA Ján, PhD.	5
8. KISKA Andrej, Ing.	82
9. KŇAŽKO Milan	37
10. MARTINČKO Stanislav	0
11. MELNÍK Milan, prof. RNDr., DrSc.	0
12. MEZENSÁ Helena, Mgr.	3
13. PROCHÁZKA Radoslav, JUDr., PhD.	60
14. ŠIMKO Jozef, JUDr.	1

Okrsková volebná komisia v Kálnici - voľba prezidenta Slovenskej republiky

Deň konania voľby: 29. 3. 2014

Počet oprávnených voličov zapísaných do zoznamu oprávnených voličov	862
Počet oprávnených voličov, ktorým boli vydané obálky	497
Počet odovzdaných obálok	497
Počet platných hlasov odovzdaných pre všetkých kandidátov	493

Počet platných hlasov odovzdaných pre kandidátov:

1. FICO Robert, doc. JUDr., CSc.	317
2. KISKA Andrej, Ing.	176

Výsledky volieb do Európskeho parlamentu dňa 24.5.2014 v Obci Kálnica

Výsledky volieb do Európskeho parlamentu dňa 24.5.2014 v Obci Kálnica

Počet oprávnených voličov zapísaných do zoznamu oprávnených voličov:	847
Počet oprávnených voličov, ktorým boli vydané obálky	88
Počet odovzdaných obálok	88
Počet platných hlasov odovzdaných pre všetkých kandidátov	86

Počet platných hlasov odovzdaných pre každú politickú stranu, politické hnutie, alebo koalíciu:

NOVA, Konzervatívni demokrati Slovenska,		
Občianska konzervatívna strana	č. 1	3
Kresťanskodemokratické hnutie	č. 2	4
SMER - sociálna demokracia	č. 3	43
Slovenská ľudová strana	č. 4	1
Národ a Spravodlivosť - naša strana	č. 5	0
Magnificat Slovakia	č. 6	1
DEMOKRATICKÁ OBČIANSKA STRANA	č. 7	0
7 STATOČNÝCH REGIONÁLNEHO SLOVENSKA	č. 8	0
Maďarská kresťanskodemokratická aliancia		
- Magyar Kereszténydemokrata Szövetség	č. 9	0
Strana TIP	č. 10	3
Ľudová strana Naše Slovensko	č. 11	2
EURÓPSKA DEMOKRATICKÁ STRANA	č. 12	0
NOVÝ PARLAMENT	č. 13	0
MOST - HÍD	č. 14	0
Kresťanská SLOVENSÁ NÁRODNÁ STRANA	č. 15	0
Strana demokratického Slovenska	č. 16	0
Strana zelených	č. 17	0
VZDOR - strana práce	č. 18	0
OBÝČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti	č. 19	8
PRÁVO A SPRAVODLIVOSŤ	č. 20	0
Sloboda a Solidarita	č. 21	6
Strana moderného Slovenska	č. 22	0
Komunistická strana slovenska	č. 23	5
ÚSVIT	č. 24	0
Strana občianskej ľavice	č. 25	0
Slovenská národná strana	č. 26	2
Slovenská demokratická a kresťanská únia - Demokratická strana	č. 27	8
PRÍAMA DEMOKRACIA, Kresťanská ľudová strana	č. 28	0
Strana maďarskej komunity - Magyar Kozosség Pártja	č. 29	0

Okrsková volebná komisia

OSADENIE DOPRAVNÝCH ZNAČIEK

Pred dvomi rokmi, kedy sme začali pociťovať zvýšený prejazd kamiónovej a nákladnej dopravy cez našu obec a po celom úseku cesty číslo II/507 v našom regióne, vyvolali sme rokovanie ohľadne umiestnenia dopravných značiek pre zákaz vjazdu tranzitnej kamiónovej a nákladnej dopravy nad 12 ton na ceste číslo II/507.

Stretnutie sa konalo dňa 3. 5. 2012 na obecnej úrade v Lúke za účasti starostov a starostky dotknutých obcí, zástupcov štátnej správy z odboru dopravy a pozemných komunikácií, ako aj zástupcov samosprávnych krajov Trenčianskeho a Trnavského kraja. Dali sme vypracovať projektovú dokumentáciu zvislého dopravného značenia na cestách číslo II/507 v úseku Banka - Trenčianske Stankovce na ceste číslo

II/515 v k. ú. Kočovce, časť Rakolíuby a na diaľnici D1 v k. ú. Lúka. Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Novom Meste nad Váhom zo dňa 28. 8. 2013 vydal určenie trvalého zvislého dopravného značenia na cestách číslo II/507 smer Kočovce - Lúka a na ceste číslo II/515 smer Nové Mesto nad Váhom - Kočovce, časť Rakolíuby. Osadenie dopravných značiek zabezpečila Správa ciest TSK Trenčín. Trnavský samosprávny kraj zatiaľ neschválil osadenie dopravných značiek cesty číslo II/507 smer Banka - Moravany nad Váhom - Ducové - Modrovka - Lúka. Nadalej sa snažíme upozorňovať Trnavský samosprávny kraj, aby určil a osadil zákazové značky vozidlám nad 12 ton, čo prispeje k obmedzeniam prechodu ťažkej nákladnej a kamiónovej dopravy cez naše obce.

Vladimír Vörös, starosta obce Lúka nad Váhom

Pán starosta, na slovíčko!

Na niektoré dôležité udalosti či podujatia v obci sme sa spýtali pána starostu Ing. Jána Krchnavého.

1. Pán starosta, v materskej škole sa vymenili okná a vchodové dvere, čo určite privítali žiaci, rodičia i učitelia. Môže sa škôlka tešiť na ďalšie renovácie? Napríklad zateplenie?

Budova Materskej školy v Kálnici bola postavená v rokoch 1966-67. Po takmer päťdesiatich rokoch prevádzky sú potrebné niektoré zásadné opravy. Najlepším riešením by bola rekonštrukcia budovy so zateplením obvodového plášťa, podláh a strechy. V takomto rozsahu máme vypracovaný projekt obnovy MŠ. Potrebné finančné krytie sme plánovali zabezpečiť cez využitie dotácie od Enviroföndu, z programu zelenej schémy. Žiadosť sme podávali opakovane, v roku 2011, aj 2012. Keďže nám dotáciu neschválili a ako akútna sa už dlhšie javila potreba výmeny pôvodných drevených okien, ktorých stav bol doslova havarijný, obrátili sme sa so žiadosťou o pomoc na predsedu vlády a vládu SR. Na výjazdovom zasadnutí v Trenčianskom kraji v októbri 2013 vláda SR medzi inými projektmi schválila aj sumu 10 000 eur účelovo určenú na rekonštrukciu budovy našej materskej školy. Na základe výberu dodávateľa z ponúk piatich firiem zabezpečujúcich výmenu okien odporučila komisia pre výstavbu objednať dodanie a osadenie okien od R.O.D. Slovaktual v Novom Meste nad Váhom. Súčasne s oknami bola realizovaná aj výmena drevených vchodových dverí za hliníkové. Materiál na báze hliníka pre vchod, kde sa dvere denne veľakrát otvárajú a zatvárajú je z hľadiska opotrebenia, trvanlivosti a spoľahlivosti vhodnejší ako plast. V plastovom prevedení sú všetky okná. V priebehu jarných prázdnin, vo februári, pracovníci firmy R.O.D. Slovaktual odstránili pôvodné vchodové dvere, miestami už značne prehnité okná a miesto nich osadili nové. Práce boli vykonané na hotovo, včítane odvozu odpadových materiálov a upratania priestorov. Na základe rozhodnutia obecného zastupiteľstva sú na budove vymenené všetky okná, okrem pivničných. Celková hodnota dodaných materiálov a prác presiahla výšku vládnej dotácie, rozdiel vo výške cca 1 500 eur bol uhradený z prostriedkov obce. Urobili sme prvý dôležitý krok k zlepšeniu energetickej bilancie škôlky, k zaisteniu tepelnej pohody pre deti, čo je aj stály cieľ - zabezpečiť príjemné prostredie pre ich pobyt a výchovu. V blízkej budúcnosti bude potrebné uvažovať o rekonštrukcii osvetlenia vo veľkej triede a elektroinštalácii spolu s novým znížením podlahu, čo takisto prispeje k úspore energií vo vykurovaní. Nemalú pozornosť musíme venovať naďalej strešnej konštrukcii, ktorá aj napriek opakovaným opravám v minulosti nie je v dobrom stave.

2. Obec aj v tomto roku pokračuje v oprave výtoku. Kde sa opravovalo teraz?

Pred rokom sme aj s využitím peňažných prostriedkov zo strany štátu určených na opravu poškodených miestnych komunikácií opravili časť povrchov vedľajších ciest v našej správe. Nepodarilo sa však odstrániť všetky poruchy. Ostalo niekoľko pomerne veľkých výtoku medzi kultúrnym domom a bytovkami. K nim pribudli poškodenia vyvolané opravou porúch na vodovodnom potrubí. Rozhodli sme sa preto využiť situáciu, keď sa pracovníci firmy, ktorú sme vlni vybrali na opravu výtoku, nachádzali v blízkom okolí našej obce a dohodli s nimi potrebné opravy v nevyhnutnom rozsahu. Za nezmenenú cenu z vlaňajšieho roka sme zabezpečili opravu asi 40 m2 povrchu miestnej komunikácie. Som rád, že sa to podarilo, nakoľko v priebehu letných a jesenných mesiacov sú v kultúrnom dome pripravované veľké podujatia s návštevníkmi zo širokého okolia a jamy na ceste vedľa neho by nám

nerobili dobré meno. Pochopiteľne, je to prínosom pre nás všetkých, ktorí touto cestou jazdíme.

3. Kedy obec dokončí oplotenie cintorína aj zo štvrtej strany? Komu patrí poďakovanie za pomoc?

Cintorín patrí medzi dôležité objekty obce. Je miestom piety, miestom večného odpočinku našich spoluobčanov, našich predkov a stane sa nim niekedy aj pre nás, súčasných obyvateľov obce. Nepochybne si zasluhuje neustálu starostlivosť, pozornosť, ale tiež zabezpečenie ochrany. Nateraz je oplotený z troch strán a zo štvrtej od potoka je voľne prístupný. Už viac rokov sa zaoberáme myšlienkou na vybudovanie ohrady pri potoku. Niektoré komponenty, ako napr. betónové stĺpy, sa pripravovali ešte v minulých rokoch. Začiatkom tohto roka sa plány začali konkretizovať a prišlo rozhodnutie o realizácii. Ukazuje sa, že zámer má širokú podporu. Z prostriedkov obce bol zakúpený materiál - stĺpy, podhrabové dosky a pletivo - osadil po oboch stranách branky a areál cintorína bude celý uzavretý. Všetkým sa chcem za ochotu, obetavosť a hlavne kvalitne odvedenú prácu poďakovať. Zvlášť p. Ing. Bednáríkovi, ktorý stavbu zamerával, viedol a organizoval. Je dobré poznanie, že stále sa nájdu ľudia, ktorí pomôžu bez nároku na odmenu. Oceňujeme ich prístup aj dobrú vôľu. Ešte raz veľké ďakujem!

4. Zúčastnili ste sa otvorenia dlho očakávaného Penziónu pre seniorov v Modrovej. Aké boli Vaše dojmy?

25. apríla 2014 organizovalo vedenie Penziónu pre seniorov v Modrovej deň otvorených dverí pri príležitosti začatia prevádzky. Pozvaní boli i starostovia z okolitých obcí. Rád som využil príležitosť pozrieť si vnútorné priestory zariadenia. Centrum sociálnych služieb Modrová bolo v priebehu dvoch rokov vytvorené z bývalého hotela Dumas, jeho rekonštrukciou a nadstavbou. Sú v ňom pekné, priestrané izby pre mobilných i ležiacich pacientov s terapeuticko-spoločenskými miestnosťami na každom poschodí. V súčasnosti sa dotvára personálne obsadenie kolektívu odborných a obslužných pracovníkov. Podľa informácií vedenia penziónu, predbežné náklady na pobyt klienta sa nateraz pohybujú vo výške do 700 eur, tieto by však po roku prevádzky a následnom zaradení do siete zariadení VUC Trenčín mali klesnúť na úroveň asi 360 eur. Vzhľadom na pekné prírodné prostredie Modrovej doliny, dostatok parkovacích miest a dobré podmienky pre napĺňanie záujmových aktivít klientov v príľahlých priestoroch, sa penzión nepochybne stane príjemným a vyhľadávaným miestom pre prežitie jesene života.

5. Oslobodenie obce sme si pripomenuli spolu s oslavou narodenia Jozefa Miloslava Hurbana. Prišla aj televízia Pohoda... Oslavy sa konali v parku, pod lipami, ktoré nám utešene rastú, zmladzovací rez bol teda dobrým riešením?

Spomienkovú slávnosť pri príležitosti oslobodenia obce od nemeckých vojsk v roku 1945 sme pôvodne robili priamo pri pamätnej tabuli na budove školy. Veľký problém však spôsobovali motorové vozidlá prechádzajúce po hlavnej ceste, ktoré prerušovali program podujatia. Preto sme sa rozhodli

situovať spomienkovú slávnosť do parku oproti škole a na jej záver položiť kvetinový veniec k pamätnej tabuli ako vyjadrenie našej vďačnosti ľuďom, ktorí v boji za našu slobodu položili svoje životy. Tak tomu bolo aj v nedeľu 6. apríla tohto roku, kedy sme si pripomenuli už 69. výročie oslobodenia. Zároveň sme si spomenuli aj na významnú osobnosť slovenských dejín, Jozefa Miloslava Hurbana, ktorý v mladosti Kálnicu rád a často navštevoval. Pri tejto príležitosti sme mohli tiež zhodnotiť kvalitu zmladzovacieho rezu na lipách v parku. Dnes môžeme jednoznačne konštatovať, že bol vykonaný vysoko odborne a veľmi prosperoval ich celkovému vzhľadu.

6. Poslednou veľkou kultúrnou akciou bol Deň matiek. Hodnotným spštením bolo vystúpenie súboru z Trenčianskych Stankoviec. Ako ste prišli na myšlienku pozvať Rozvadzan?

Dlhodobu snahu o zabezpečenie pestrosti programov pri kultúrnych podujatiach v obci. Za týmto účelom sledujeme dianie v oblasti folklóru v našom blízkom i ďalšom okolí. Zameriavame sa na súbory, ktoré majú repertoár zložený hlavne z piesní a tancov z trenčianskej oblasti. Súbor Rozvadzan z Trenčianskych Stankoviec, ktorý vystupuje štvrtý rok, má nacvičené pásmo, ktoré sú blízke aj obyvateľom Kálnice. Preto sme ich na deň matiek pozvali a verím, že sa nám všetkým páčili.

7. Ako ste spokojní s realizáciou projektu Comenius regio a spoluprácou s obcou Felsőnyék? Na prelome mája a júna sa chystáte opäť do Maďarska na záverečné stretnutie zástupcov európskych regiónov?

Podľa schváleného harmonogramu riešenie projektu má byť ukončené v auguste. Spoločne so zástupcami školy a obce vo Felsőnyéku pripravujeme konečné znenie výstupných materiálov. Čaká nás ešte spracovanie záverečnej správy a súvisiacich dokumentov. Na základe doterajších prác a výsledkov predpokladám, že stanovené termíny určite dodržíme. Spoluprácu možno považovať za veľmi dobrú, na obidvoch stranách usilovne pracujeme na jednotlivých témach desiatich pilierov úspešnosti. Pracovné stretnutia sa konajú pravidelne, striedavo raz v jednej a druhej obci. Najbližšie bude v dňoch 30.5 až 1.6.2014 vo Felsőnyéku, kde sa uskutočňuje stretnutie európskych regiónov za účasti zástupcov tiež z našej obce. Pri tejto príležitosti si určite nájdeme časový priestor i na konzultáciu problémov projektu.

Pán starosta, v mene čitateľov vám ďakujem za informácie.

Mgr. Dana Badžgoňová

Ing. Ján Krchnavý, starosta Kálnice, p. uč. Mgr. Dáša Kmetová, p. riaditeľka Mgr. Monika Roháčková, Dr. Béla Balogh, starosta Felsőnyéku

Niekoľko zaujímavostí o projekte Z malých obcí do siení slávy

V predchádzajúcich číslach Kálnických ozvien sme vás informovali o projekte pod názvom „Z malých obcí do siení slávy“. Tento projekt bol vypracovaný spoločne našou obcou a obcou Felsőnyék v Maďarskej republike v rámci realizácie výzvy a programu Európskej únie pod názvom Celoživotné vzdelávanie v časti Regionálne partnerstvo vo vzdelávaní. Cieľom a zmyslom tohto projektu je, že výstupy - závery z neho by mohli byť dobrou a účinnou „podpornou“ pomôckou pri formovaní úspešného myslenia detí nielen zo strany učiteľov, ale aj rodičov. Jeho realizáciu zabezpečovali obecné úrady spolu s vedením materských a základných škôl v oboch obciach.

V tomto období končia obe obce s prácou na konečnej podobe výstupov projektu. Kálnica pripravila výstupy - príklady vzdelávacích aktivít za deti z materskej školy a nižších ročníkov základnej školy, zatiaľ čo Felsőnyék za deti z vyšších ročníkov základnej školy. Vekove sa projekt týka 5-ročných až 18-ročných detí. Obsahuje príklady rôznych vzdelávacích aktivít, ako sú hry, rozprávky, bájky a pod., ktoré by mali zvyšovať účinnosť prejednávanej témy - piliera. Tieto môžu byť (alebo sú) známe pre danú vekovú skupinu detí. Slúžia tiež ako prostriedok k lepšiemu pochopeniu podstaty celej témy - zásady, ktorej uplatňovanie pri výchove dieťaťa by malo prispieť k jeho úspešnému rozvoju. Aspoň v stručnosti uvediem niektoré dôležité momenty. Z tohto dôvodu sú pekne ilustrované a doplnené o vhodné edukačné aktivity.

Zdôrazňujeme, že sa jedná o podpornú metodickú pomôcku pre učiteľov, príp. rodičov, a nie o návod na to, aby deti po oboznámení sa s týmito materiálmi boli automaticky úspešné v celom ich ďalšom živote. Podstata projektu, ktorý vhodným spôsobom vyplňa existujúce učebné osnovy svojím pozitívnym obsahom, je posilniť v deťoch zásady, ktoré by im pomohli k ich úspešnej orientácii v ďalšom období ich osobného rastu.

Každý z desiatich pilierov, ktorý predstavuje jednu zo zásad pre spolupôsobenie pri úspešnom rozvoji dieťaťa, má jednotnú štruktúru - po úvode, v ktorom sú uvedené všeobecné metodické poznámky spoločné pre všetky pilieri, nasleduje teoretické vysvetlenie podstaty príslušného piliera. V ňom sú aj detailnejšie uvedené niektoré dôležité poznatky a skúsenosti súvisiace s praktickým uplatňovaním tejto zásady. Súčasťou brožúry - piliera je tiež podrobný návod na využívanie multimediálnej podpory (CD, internet, DVD, video apod.), pričom táto obsluha je jednoduchá. Celkovo je takto spracovaných 10 pilierov - zásad. Každý pilier je spracovaný nielen v písomnej forme do samostatnej brožúry, ale aj v multimediálnom prevedení (CD).

V prvom pilieri, ktorý má názov Vždy majú cieľ, sa uvádza, že ak naše deti chcú byť úspešné, je dôležité nielen to, aby mali svoje cieľ, podieľali sa na ich a splnení, ale aj to, aby si začali uvedomovať význam postupnosti pri stanovovaní a plnení cieľov (hodnota úspechu postupne narastá rovnako ako význam cieľov, ktoré si deti stanovujú).

Druhý pilier Nikdy sa neprestať učiť zdôrazňuje mimoriadny význam vedomostí v súčasnosti (informačná spoločnosť), objasňuje, čo je to vlastne informácia, zrýchľovanie procesu tzv. „starnutia“ informácií, v spoločenských súvislostiach najmä význam celoživotného vzdelávania. Pilier č. 2 podčiarkuje význam programu celoživotného vzdelávania, ktorý je otvorenou a dlhodobou iniciatívou EÚ. Je veľmi dôležitý, lebo je nástrojom na postupné zvýšenie šancí detí uplatniť sa v živote, a tak si ho zlepšovať. V súčasnosti sa veľa zdôrazňuje, že úspešný môže byť najmä ten, kto štandardne zvládol 8 kľúčových kompetencií pre celoživotné vzdelávanie.

Hlavnými bodmi na „cestu domov“ pri Pilieri č. 3 Vstup do konfliktu, lebo to môže byť významné pre výsledok sú rovnováha a nerovnováha - pôvod konfliktov, dôvody pre konflikty, typy konfliktov, fázy vývoja konfliktu, spôsoby ako konflikty riešiť, vyjednávanie ako riešenie konfliktov, tzv. win-win riešenia (každá strana niečo získava).

V ďalšom pilieri je z niektorých aspektov posúdená problematika rozhodovania.

Pracovné stretnutie v Kálnici

ania. Neboj sa rozhodnúť - Rozhodni sa dobre. Oboznamuje nás s tým, aký je proces vzniku rozhodnutí, ako organizujeme realizáciu rozhodnutí a ako hodnotíme dosiahnuté výsledky.

Piaty pilier pojednáva o vybraných pohľadoch aj na vzťahy medzi kupujúcim a predávajúcim, ktoré sú chápané v najširšom slova zmysle, a to nielen v podnikaní, ale všade v spoločnosti. Najdôležitejší záver je, že človek sa tak aj musí cítiť ako predáva, musí ukázať rešpekt k partnerovi, že partnerovo rozhodnutie je dôležité a on je ochotný „za to bojovať“, ale je schopný aj prijať situáciu, kedy každá strana niečo získa. Najviac si treba uvedomiť, že musíme ukázať, že vzťahy sa nekončia ani po zamietavom rozhodnutí „kúpujúceho“.

Z Piliera č. 6 Buď dobrý tímový hráč sú rozhodujúce poznatky, ktoré sa týkajú vzťahov medzi ľuďmi a ich životným prostredím, osobami, skupinami a tímami, charakteristikami dobrého tímu, fázy jeho tvorby, metódy ako sa stať dobrým tímovým hráčom a charakteristiku dobrého tímového hráča.

Hlavnými bodmi na „cestu domov“ pre Pilier 7: Motivuj sa, aby si motivoval iných je, že život je sústavný reťazec našich motívácií, pri ktorých treba posudzovať potreby osoby, použitie vhodných motivačných nástrojov, možnosti motivovateľnosti a sebamotivácie, a napokon ako rozvíjať komunikáciu. Motivácia sa totiž realizuje prostredníctvom komunikácie. Každá priama komunikácia prebieha nevyhnutne a paralelne s tzv. metakomunikáciou, alebo inak povedané rečou tela. Žiadna (verbálna) komunikácia neexistuje bez nej. Tá je veľmi dôležitá, lebo z toho, čo hovoríme, 15 % predstavuje obsah prijatého oznámenia a 85 % informácie je dopravovaná pomocou reči tela. Väčšina informácií (teda aj väčšina metakomunikácie) sa realizuje priamo cez oko.

Pilier č. 8 „Teš sa z každej maličkosti“ sa zaoberá postojmi ľudí, ktorí myslia pozitívne a ľudia, ktorí myslia negatívne. Rozdiel medzi nimi spočíva v tom, že rovnakú vec, problém, situáciu a pod. vnímajú inak, čo veľmi dobre ilustruje tento príklad: pol fľaše vidí pozitívny mysliteľ ako poloplnú, negatívny mysliteľ ako napoly prázdnu. Samozrejme, obaja majú úplne pravdu, ale napriek tomu, že spôsob, ako to vnímať, je zásadne odlišný. Napoly plní ľudia sú otvorení k radosti, tí poloprázdni skôr vidia veci v pesimistických farbách. Chceme teda dosiahnuť, aby si deti uvedomovali, že pozitívne myslenie im pomôže dosiahnuť ich cieľ - byť úspešnými v živote.

V predposlednom deviatom pilieri sa zdôrazňuje fakt, že všetko, čo má pre nás hodnotu a je teda dôležité, nedostaneme, či nezískame zadarmo, „len tak“. Preto, aj keď chceme byť úspešní, musíme pre úspech bojovať.

V poslednom pilieri projektu je mottom „Dokážeš to!“ Sú v ňom zdôraznené charakteristiky úspešne orientovaných ľudí, ktoré okrem toho, že by s nimi pedagógovia mali oboznámiť deti, by tiež mali v deťoch pestovať pozitívne charakterové vlastnosti. Ide o rozvoj takých vlastností, akými sú najmä vysoká vitalita, zmysel pre zodpovednosť a splnenie výkonu, sebavedomie v ťažkostiach, radosť z práce či z aktivity, silná dôvera v tím, dôvera k nadriadeným a k podriadeným, vedenie k úspechu, túžba vzdelávať sa (nedočkavosť po vedomostiach), rozvoj pri riešení konfliktov a problémov a pod.

Pre vyhodnotenie prínosu projektu boli vykonané testy charakteristik jednotlivých vekových kategórií, ktoré sú súčasťou projektu. V súčasnosti sa spracovávajú výsledky záverečného kola testov, ktoré budú porovnané s výsledkami úvodných testov. Predpokladáme zvýšenie pozitívnosti v celkovom hodnotení výsledkov v rozpätí 15 až 20 %, čo by malo dokazovať, že u detí sa posilnili predpoklady pre rozvoj ich úspešnej orientácie v ďalšom živote.

Materiály vytvorené v tomto projekte budú voľne prístupné na internete a použiteľné kýmkoľvek. Môžu byť použité alebo prezentované s ostatnými materiálmi takéhoto charakteru. Môžu byť čiastočne alebo úplne ďalej rozvíjané každým, kto tak chce urobiť v celej Európskej únii, nakoľko bude pripravená aj anglická verzia výstupov z projektu. Ak budete používať výsledky tohto projektu, prosím, pošlite nám Váš názor vo forme odkazu na webovú stránku projektu. Tvorcovia a realizátori projektu vám budú vďační za vaše pripomienky.

Pracovné stretnutie vo Felsőnyéku

Myšlienky z Projektu

Viete, že si zapamätáme 10% z toho, čo čítame, 20% z toho, čo počujeme, 30% z toho, čo vidíme, 50% z toho, čo počujeme a vidíme, 70% z toho, čo hovoríme, 90% z toho, čo robíme; - ako všeobecné pravidlo platí: čím aktívnejší sme pri získavaní informácií, tým dlhšie si pamätáme a čím viac budeme používať dané informácie, tým dlhšie si ich budeme pamätať.

8 kľúčových kompetencií celoživotného vzdelávania znamená zvládnuť:

1. komunikáciu v materinskom jazyku;
2. komunikáciu v cudzom jazyku;
3. kompetencie v matematike, vede a technológii;
4. kompetencie v oblasti výpočtovej techniky (digitalizáciu);
5. učiť sa učiť (schopnosť a vedomosti o tom, ako sa učiť);
6. kompetencie v oblasti sociálnej a verejnej správy;
7. podnikateľstvo;
8. kultúrne kompetencie.

Medzi najčastejšie používané typy a stratégie riešenia problémov patria:

- „Výhrám - stratíte“ - väčšinou je to stratégia autokratických manažérov;
 - „Stratím - vyhráš“ - masochistická stratégia;
 - „Stratím ja, ale aj vy stratíte“ - stratégia nenávisti;
 - „Vyhrám - ak vyhrám, je mi jedno, či aj vy vyhráte“
 - „Môžem vyhrať len vtedy, ak stratíte a získam to, čo môžete stratiť“
- Sú to tzv. „zero-sumy“ vyjedávania (rokovania s nulovým výsledkom). Tieto ale nevedú k dlhodobému riešeniu konfliktov.

Najlepšie riešenie je riešenie „Win-win“ - (zisk-zisk), kedy záujmy oboch strán sú brané do úvahy. Ani jeden z protivníkov nestráca tvár: „tu som vyhral ja a ja vám dovoľm vyhrať tam (inokedy).“ To je jediným dlhodobým riešením. Za zostavenie dobrého tímu je zodpovedný vedúci.

10 podstatných vlastností efektívneho člena dobrého tímu:

- aktívne počúva;
- funguje ako aktívny účastník;
- ochotne a otvorene sa podelí s myšlienkami;
- demonštruje spoľahlivosť;
- ochotne spolupracuje a je vždy pripravený pomôcť;
- prejavuje pružnosť;
- dáva najavo svoje záväzky k tímu;
- pracuje ako riešiteľ problémov;
- konštruktívne komunikuje;
- rešpektuje a podporuje ostatných členov tímu.

Keď si spočítate všetky radosti, ktoré si zažil, uvidíš, ako ich je veľa. Všímaj si ich a teš sa z nich!

Ak si šťastný, podel sa s ním s ostatnými, ak si smutný, rozďaj aj smútok iným. Ľudia sú radi, keď sú šťastní, ale nemajú radi smútok. Ľudia zbožňujú, ak ste šťastní.

Preto, aby sme vybojovali v boji úspech, musíme dodržať nasledovné podmienky:

1. Musíme mať cieľ, ktorý musí byť realistický a dosiahnuteľný.
2. Musíme mať vieru, že cieľ môžeme dosiahnuť.
3. Musíme vedieť, že cieľ je užitočný a prospešný pre nás.
4. Musíme mať prostriedky na dosiahnutie cieľa. Prípadne konečný cieľ musíme nastaviť ako súbor nižších cieľov, ktoré využijeme ako prostriedky potrebné na dosiahnutie konečného cieľa.
5. Musíme vedieť, ako čo najlepšie používať tieto prostriedky, aby sme daný cieľ dosiahli.
6. Musíme mať odvahu (motiváciu, vodítko) bojovať za úspech.
7. Musíme zbierať skúsenosti z okamihov boja, aby sme ich vedeli použiť v ďalšom úsilí.
8. Musíme byť pripravení tešiť sa z úspechu, aby sme ho mali ako stimul pre ďalšie boje.

Ing. Milan Bušo

Pracovné stretnutie v Kálnici

Kálničania vo Felsönyéku

V dňoch 30. 5. až 1. 6. 2014 sa v maďarskej obci Felsönyék uskutočnilo v poradí už 3. stretnutie zástupcov európskych regiónov. Nakoľko s obcou Felsönyék spoločne riešime projekt v rámci programu Comenius Régio, boli sme na stretnutie tiež pozvaní. Kálnicu zastupovali poslanci obecného zastupiteľstva so starostom a ďalšími pracovníkmi obce. Možnosť vycestovať bola ponúknutá aj pani učiteľkám zo ZŠ v Kálnici, neprejavili však záujem o túto akciu.

Oficiálny program je každoročne zameraný na veľké európske témy. Kým vlni v talianskej Villa Magne bola ústrednou problematikou mobilita mladých ľudí, podporovaná programom Erasmus, tento rok sa ňou stala tzv. ekologická stopa. To znamená, že sa zo všetkých strán rozoberali, analyzovali a posudzovali vplyvy ľudskej činnosti na životné prostredie a ich dopady na okolitú prírodu. Nielen v minulosti a súčasnosti, ale predovšetkým z perspektívy existencie života na zemi v budúcich rokoch. Nosné témy boli prezentované formou vecných a výstižných prednášok, ku ktorým sa účastníci vracali v neformálnych diskusiách.

Kultúrno-spoločenskú časť programu naplnili v piatok vystúpenia detí, tanečníkov, spevákov, hudobníkov a súborov usporiadateľskej obce a blízkeho okolia. Po sobotňajšom sprievode cez obec Felsönyék a osla-

vách svätého Urbana, patróna vinárov (na fotografii dolu), nasledovala veľká medzinárodná kuchárska súťaž zúčastnených krajín. Na dvore vedľa obecného úradu okolo poludnia rozvoniavali kulinárske špeciality, charakteristické pre jednotlivé krajiny. Kuchárky z Kálnice pripravovali byrdzové pirohy na slanine, podávané s kyslou smotanou aj praženou cibulkou a sladké slivkové guľky. Naše dobroty chutili, o čom svedčí veľká rada pri našom stole i uznanlivé slová ochutnávačov. Preto ani veľmi neprekvapilo, že naše jedlo odborná komisia vyhlásila za víťaza súťaže o veľkú felsönyécku varechu. Krásnu varechu, vyrezávanú z dreva, prevzala za nás RNDr. Ingrid Ševčíková, šéfkuchárka, pri otvorení večerného kultúrneho programu. Ten bol zostavený z vystúpení kolektívov zo všetkých prítomných dedín. S kyticou veselých ľudových piesní trencianskeho regiónu, v hudobnom sprievode harmoniky a ozembucha, zožali zaslužený potlesk Igor Jelínek a Ing. Miroslav Borcovan. Dobrou náladou nakazili aj veľkú časť hľadiska, ktorá sa k ich spevu spontánne pridávala.

Stretnutia ľudí rôznych národností sú vyhľadávané nielen pre ich odbornú alebo zábavnú stránku. Vzácné sú najviac tým, že sa na nich stretávajú priatelia, ktorí si aj napriek rôznym jazykom vedia porozumieť. Využívajú takúto príležitosť na bližšie spoznávanie sa, výmenu poznatkov a skúseností, či na nadväzovanie nových priateľstiev. Vždy si majú čo povedať, majú mnoho spoločných záujmov. To sú pravdepodobne najväčšie devízy, ktoré si spolu s množstvom pekných zážitkov odnášajú so sebou domov.

Foto: Ján Valovič

Ing. Ján Krchnavý

Divadelné predstavenie „Dávny príbeh jennej svadby z Kálnice“

Po rokoch sa na divadelné dosky v našej obci postavili opäť kálnickí ochotníci, aby dňa 27.4.2014 s láskou odohrali pre všetkých prítomných hostí divadelné predstavenie „Dávny príbeh jennej svadby z Kálnice“. Ešte aj teraz, keď píšem tieto riadky, ma znova naplnia pocit blaženosti a hrdosti, ako všetci účinkujúci sa vžili do svojej divadelnej roly a ukázali prítomným divákovi svoje umelecké nadanie. Plná sála ľudí a búrlivý potlesk v stojí nám bol za náš výkon najväčšou odmenou. Len ten, kto zažije tento pocit uznania, mi dá za pravdu, že aj takéto momenty nám utkvú v pamäti na celý život. Dali sme sa dohromady partia miestnych ľudí s umeleckým srdiečkom a aj keď na nácvikoch to nebolo vždy ľahké, predsa sme sa snažili nájsť kompromis a vypočuť si a rešpektovať názor i toho druhého. Pri skúškach divadla som si uvedomovala, že som len začiatočníčka. Aj keď mám v povahe tvorivé schopnosti, vedela som, že bez odbornej pomoci si nepamorám. Preto som veľmi uvítala pomoc od skúsených miestnych ochotníkov, Anny Juríkovej, Ľuboša Pavlecha a Milana Ďuriša. Spolu s Luciou Mackovou sme sa pri písaní scenára snažili pridržať sa zvykov a tradícií, zachovať autenticitu prostredia, zvoliť si tému a obdobie rokov 1930 - 40. Asi to, čo nás najviac potrápilo, bolo spievanie svadobných piesní typických pre Kálnicu. Lucia sa bude teraz určite usmievať pri čítaní týchto riadkov, a to preto, lebo ona dobre vie, koľko sme sa „nažundrali“ a natrápili, dokedy sme si na ne zvykli a vedeli ich ako tak zaspievať. S piesňami nám veľmi pomohla Anka Juríková a následne, po príchode šikovného harmonikára Petra Jarábka, sa to výrazne všetko zlepšilo. I touto cestou mu chceme poďakovať a odkázať ako veľmi si vážime, že sa k nám pridol a keby sme ho tu do Kálnice mohli ešte priženiť, bola by to pre nás veľká výhra! Som nesmierne vďačná za týchto kálnických ochotníkov a členov Kálnickej studienky, ako i cez mnohé pochybnosti a prekážky sa nevzdávali a nezľakli a všetko sme spoločne dotiahli do úspešného konca. Teším sa i tomu, že sme dostali ponuky na vystúpenia aj do iných obcí. Ale asi teraz by nás, ochotníkov, potešilo, keby sa časť našich spevákov a tanečníkov z Kálnickej studienky dostalo do zoznamu účastníkov na stretnutie v Maďarsku - Europicnic, kde by mohli reprezentovať našu rodnú obec s kvalitným kultúrnym vystúpením. No ak nám to nebude súdené, tak budeme držať palce tým, ktorí tam vystúpia s pripraveným programom.

A na záver sa chcem poďakovať všetkým ľuďom, čo nás podporujú a držia nám palce. Tešíme sa, keď sa opäť stretneme na ďalšom divadelnom predstavení.

Podakovanie na záver

Minulosťou nás previedli a veľké ĎAKUJEM patrí mojej babičke Márii Valovičovej, Jánovi Krchnavému - Grimutovskému, Petrovi Sedlákov st. Materiály na tvorbu divadelného scenára zapožičali Igor Jelínek a Miroslav Borcovan. Za podporu a za zapožičanie potrebných vecí (oblečenie, obuv) ďakujem pani Alžbete Vozárovej a vedúcej FS Otava Tatiane Blatákové, Nové Mesto nad Váhom. Oceňujeme i kladný prístup OcÚ za dovoľenie bezplatne nacvičovať v priestoroch kultúrneho domu v Kálnici a iba za odvedenie poplatku 25% z celkového vstupného, čo nebolo tentokrát pre nás až také ťažké, veď sme po dlhých rokoch zaplnili plnú sálu! Za výborný guláš ďakujem mojej priateľke Martinke Šickovej, jej rodine a osobitne tiež jej setre Monike Roháčkovej, ktorá sa postarala aj o ostatné pohostenie. Za chutné koláče ďakujem mojej mame a všetkým ostatným, ktorí sa pričínili za bohatý „oldomáš“!

Žaneta Potočková

OSOBY A OBSADENIE:

Téma: Svadba, roky 1930-40

Autorka divadelného scenára: Žaneta Potočková

Tanečná choreografia: Lucia Macková (Rakoľuby)

Výber piesní: Lucia Macková (Rakoľuby), študentka Univerzity Konštantína filozofa v Nitre, Odbor etnológia - folkloristika;

Divadelná réžia: Žaneta Potočková v spolupráci s Annou Juríkovou, Ľubošom Pavelkom a Milanom Ďurišom

Obsadenie: ochotníci z Kálnice

Starý svat: Ľuboš Pavlech

Nevesta: Ema Šagátová

Prvý družba: Miloš Šagát

Matka nevesty: Žaneta Potočková

Matka ženicha: Darina Valovičová

Kmotry: Anna Juríková

Tatiana Ševčíková

Družičky: Daška Kmeľová

Andrea Krchnavá

Erika Krchnavá

Katarína Harmadyová

Lucia Macková

Cigánka, kmotra: Renáta Kolínková

Harmonikár: Peter Jarábek (Hrušové)

Oddávač: Milan Ďuriš

Ženich: Michal Masár

Prvá družica: Monika Michalková

Otec nevesty: Milan Hrušovský

Široká: Martina Šicková

Družbovia: Matúš Macháč

Ján Gajdošech

Deti: Riško Šicko

Lukáško Kališ

Ninka Michalková

Kačenka Harmadyová

Kubko Harmady

Zvukár: Igor Kolínek

Foto: J. Valovič

Macho Hybský Zbojník z Kálnice

V našom súbore Kálnická studienka pôsobí i veľmi talentovaný tanečník a spevák Matúš Macháč - Macho, ktorí už svoju rodnú obec zvíťazil tým, že vyhral okresnú súťaž Novostar 2013. V súčasnosti Matúš je vedúci tanečnej zložky vo FS Máj Piešťany a tiež je tanečníkom FS Technik Bratislava a sťiha sa ešte venovať opernému spevu v Centre voľného času v Novom Meste nad Váhom. Tento mladý muž je synom našej miestnej poštarčky Moniky Michalkovej. Rodina Sedláková sa právom môže pýšiť tak umelecky nadanými deťmi. A Machovi prajeme, aby sa mu v živote splnili všetky sny a plány!

Žaneta Potočková

BOH DOKAZUJE LÁSKU

Milí bratia a sestry, priatelia, prihovám sa vám v tomto povetkonočnom období a v dobe, kedy slávime vstúpenie Krista Pána na nebesá. Toto sú obdobia v cirkevnom roku, ktoré práve preto, že Pán Boh vzkriesil svojho Syna, sú plné radosti a veľkej nádeje po období 40-dňového pôstu. Keď spomínam pôst, treba povedať, že do tohto obdobia sme vstúpili v celej kresťanskej cirkvi v rovnaký deň a rovnako dlho toto obdobie aj trvá. Toto obdobie trvá 40 dní pred Veľkou nocou (okrem nedeľ). Veľká noc má každý rok iný, pohyblivý termín. Ten býva určený podľa splny mesiaca, teda na prvú nedeľu po splne mesiaca po jarnej rovnodennosti. To je odpoveď pre tých, ktorí sa pýtajú, prečo býva Veľká noc vždy inokedy, prečo nemá tak ako Vianoce stabilný termín. Pôst a veľkonočné sviatky hovoria o udalostiach, ktorým sa skôr vyhýbame a nevenujeme im prílišnú pozornosť, ale kto nachádza útočisko v Trojedinom Bohu, nemusí sa ich strátiť. Pán Boh má odpovede na všetky ľudské otázky. Dnes v Jeho slove nachádzame odpovede na otázky: ako nám dokazuje Boh svoju priazeň, svoju lásku?

Slovo Božie nám hovorí v liste Rímskym v 5 kap. vo 8. verši: „Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus umrel za nás, keď sme boli ešte hriešni“. Pán Boh neposlal svojho Syna, aby za nás zomrel, pretože sme boli dosť dobrí, poslušní a niečím výnimoční. Ale Pán Boh poslal svojho Syna, pretože nás nesmierne miluje. Keď niekedy strácame istotu, že či nás Pán Boh skutočne miluje, mali by sme si spomenúť na to, že On nás miloval ešte skôr, ako sme sa ku Nemu obrátili. Pán Boh nás miloval skôr, ako sme Ho poznali a uvedomili si, že nás miluje. My sme si zaslužili trest a odsúdenie, ale Boh sa v láske sklonil k nám a preukázal nám milosť - lebo nás zachránil skrze svojho Syna Ježiša Krista, ktorého poslal na svet pre naše zmierenie a ospravedlnenie. Pán Ježiš Kristus zomrel za nás, On za nás vytrpel krutú smrť, vypil kalich smrti až do dna. V tom je prejav veľkej a ničím nezaslúžená láska. Bratia a sestry, uvedomujeme si to, nestrácame istotu skutočnej Božej lásky? Nebývame skôr skeptickí a reptajúci? Práve tieto veci, pocity a otázky, ktoré sa nám objavujú v mysli smieme

predložiť v modlitbách Pánu Bohu. Ba dokonca celý svoj život máme predložiť Pánu Bohu, v pokore a v pokání sa Mu otvoríť, počúvať Ho a prijímať nové dary. Predovšetkým dar Božej lásky. Božia láska je dar, ktorý tak ako iný dar, môže človek len prijať, nemôže ho nikomu nanútiť. Je to dar uistenia, že Pán Boh ma miloval, miluje a bude milovať, keď Mu otvorím a odovzdám svoj život. Túto istotu musím prijať vo viere a s vierou, že Pán Boh mi chce dobre a chce, aby som nezahynul pre svoje hriechy, trápenia, nepokoj, ale prijal oslobodenie od hriechov. Tento zápas o oslobodenie a o nový život vybojoval za nás Ježiš Kristus. Nám „stačí“ sa oprieť s istotou o túto Božiu lásku.

Toto je veľkonočná radosť, že Kristus za nás zomrel i vstal z mŕtvych. Pôstna doba nás má nasmerovať ku prehľadnoteniu, čomu veríme viac ako Pánu Bohu a v čom alebo v kom sú naše istoty a či sme nestratili istotu v Bohu! Takýto pôst je prípravou k veľkonočným sviatkom. Takýto pôst je aj pozvaním ku spovedi a ku sviatosti Večere Pánovej. Obracať sa k Pánu Bohu v modlitbách, spovedi a Večeri Pánovej, ale neodvrátiť sa od seba, od svojho ega - od svojho ja, od svojich hriechov, od svojich nesprávnych postojov neprináša pozhňanie a oslobodenie. Takýto pôst - doba pokánia - nemusí trvať 40 dní v roku iba pred Veľkou nocou, ale môže byť súčasťou nášho života kedykoľvek a neustále. Nemyslíme si, že by sme tým viac stratili ako získali. Táto brzda, táto nevláda je v nás, lebo nemáme dostatočnú istotu, že nás Pán Boh v Ježišovi Kristovi skutočne a veľmi miluje. Že On nás miluje nekonečne viac ako rodič svoje dieťa, viac ako manžel svoju manželku, viac ako dieťa svojich rodičov. Apoštol Pavel často zdôrazňuje: Kristus miloval vás a seba samého vydal za vás alebo hovorí: Kristus miloval cirkev a seba samého vydal za ňu. Božia láska napĺňala a viedla Ježiša Krista. Všetko, čo robil, konal v láske k nám, ľuďom.

Aby sme zažili oslobodenie, Božie pozhňanie a Jeho lásku, potrebujeme od seba odstraňovať hriech. Nemusíme chodiť ďaleko. Takými miestami, odkiaľ potrebujeme odstrániť zlo, ukazovanie prstom, zlomyseľné reči, putá neodpustenia, je to naše/moje JA, moje vnútro, môj život, ale sú to

aj naše manželstvá a naše rodiny. Namiesto výčitiek a ukazovania prstom, čo ten druhý robí zle, v čom zlyháva a čo by mal robiť inak, aby som bol ja spokojný a ja šťastný - rozmyšľajme iným spôsobom. Rozmyšľajme opät: čo by som mohol/mohla zmeniť vo svojom správaní aj v postojoch, aby som svoju manželku/manžela/deti/rodičov urobil šťastnejšou/šťastnejším? Čo by sme mali robiť inak, čo by sme mali zmeniť, aby sa nám žilo pokojnejšie, aby sme žili čistotne a slušne, aby sme sa vzájomne ctili, milovali a rešpektovali?

Skúmame svoje ja; neprehliadame putá, ktoré nás zväzujú a ničia životy naše aj našich blízkych. A PROSME PÁNA BOHA O ODVAHU A SILU K BOLESTNÝM ZMENÁM K DOBRÉMU V NAŠOM ŽIVOTE. Výsledkom bude Božie svetlo a Božia láska, Božie vedenie a pozhňanie v osobných životoch i v živote našich rodín a cirkvi.

Náš vzťah k Pánu Bohu začína vierou, že Boh dokazuje svoju lásku k nám. Tým dôkazom je Pán Ježiš Kristus, ktorý umrel za nás, keď sme boli ešte hriešni. On nás svojou smrťou vyslobodil od našej minulosti. Nech sa upevňuje naša viera a nech rastie Božia láska v nás, aby sme boli aj my schopní v láske slúžiť ostatným.

Pokoje, radosť a svetlo života vám praje vaša zborová farárka Monika Cipciarová s rodinou.

SRDEČNE VÁS, bratia a sestry, POZÝVAME NA PODUJATIA, ktoré sa budú konať v našom cirkevnom zbore príp. v našej Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku v nasledujúcich dňoch a mesiacoch. Aktuálne o nich informujeme na našej stránke ecavbeckov.eu, prípadne v Zborových zvestiach, ktoré sme vydali počas Veľkej noci. Pripomeniem iba, že SVÄTODUŠNÉ SVIATKY, ktoré budeme sláviť 8. a 9. júna sú sviatkami Zoslania Ducha Svätého a založením kresťanskej cirkvi v 50. deň po vzkriesení Pána Ježiša Krista. Podľa dr. Martina Luthera o Duchu Svätom vyznávame: „Verím, že ja zo svojho vlastného rozumu a zo svojej sily nemôžem v Ježiša Krista, môjho Pána, veriť ani k Nemu prísť, ale že ma Duch Svätý evanjeliom povolal, svojimi darmi osvietil, v pravej viere posvätil a zachoval; tak ako i celú cir-

kev kresťanskú tu na zemi povoláva, zhromažďuje, osvecuje, posväcuje a pri Ježišovi Kristovi v jedinej pravej viere zachováva. V tejto cirkvi mne i všetkým veriacim každého dňa všetky hriechy štedro odpúšťa a v deň súdny mňa i všetkých mŕtvych vzkriesi a dá život večný mne i všetkým v Krista veriacim. To je iste (verná) pravda!“ (Malý katechizmus dr. Martina Luthera, Tretí článok Viery všeobecnej kresťanskej o posvätení).

* V sobotu, 7. 6., bude celodenný SVÄTODUŠNÝ ZÁJAZD cirkevného zboru do Bratislavy.

* Mládež pozývame v sobotu, 14. 6., na SENIORÁTNE STRETNUTIE MLÁDEŽE v Ad. Kochanovciach.

* V sobotu, 28. 6., bude ZBOROVÝ DEN na ihrisku v Beckove. Všetkých cirkevníkov pozývame na spoločné stretnutie pri zábave, športe a dobrom slove. Mládež bude hrať futbalový zápas o pohár zborového dozoru. Toto stretnutie je pre všetky vekové kategórie.

* 27. - 29. 6. - IV. EVANJELICKÉ CIRKEVNÉ DNI v Spišskej Novej Vsi, viac na ecav.sk.

* SEMFEST od 3. - 6. júla 2014 v Necpaloch. SEMFEST je stretnutie mladých ľudí, ktorí hľadajú svoje miesto v živote, ale aj pre tých ktorí ho už našli v láskavom Božom náručí. Viac na: semfest.sk/2014/.

* DIŠTRIKTUÁLNY DEŇ ZÁPADNÉHO DIŠTRIKTU sa koná 5. 7. 2014 na hrade Branč pri Sobotišti. Služby Božie budú o 10:00 h. Predvečer sa stretáva mládež. A počas Služieb Božích býva aj Detská besiedka pre deti. Takže môžu prísť celé rodiny. Je to turisticko-duchovný zážitok.

* od 21. 7. - 25. 7. pripravujeme DENNÝ BIBLICKÝ TÁBOR pre detičky od 0 - 12 rokov. Mládež znovu prosíme o pomoc pri organizovaní tábora. Opäť hľadáme ochotné sestry, ktoré nám pomôžu s prípravou jedla a nápojov.

* od 3. - 9. augusta bude LETNÝ BIBLICKÝ TÁBOR pre deti a mládež v rekreačnom zariadení Výtoky pri Moravanoch nad Váhom. Srdečne pozývame deti a mládež od 9 rokov na spoločné strávený prázdninový týždeň.

Hrozba ťažby uránu v Považskom Inovci zažehnaná

Po viacročnom snažení verejnosti odstrániť hrozbu ťažby uránu v Považskom Inovci i na Slovensku prišla konečne dobrá správa. Aktivita i našej obce Kálnica proti ťažbe uránu v jej územnom obvode i na Slovensku nebola márna. Po úspešnej a odovzdanej petícii „STOP ŤAŽBE URÁNU!“, v ktorej sa odovzdalo viac ako 100 000 platných podpisov a po ďalších aktivitách dotknutých obcí i hnutí občanov dočkali sme sa návrhu úpravy zákona dotýkajúceho sa nielen geologického, ale konečne i banského zákona. V dôsledku návrhu uvedenej úpravy ďalšia príprava i samotná ťažba uránu je podmienená súhlasom občanov v referende, ktoré sa musí uskutočniť v každej obci, ktorej sa prípadná ťažba uránu dotýka po vykonanom geologickom prieskume. Tento návrh zo strany mi-

nisterstva životného prostredia už vláda odobrila a na májovom zasadnutí parlamentu bol schválený a postúpený na podpis prezidentovi republiky. I touto cestou chcem sa poďakovať všetkým, ktorí sa o túto zmenu pričínili, a zvlášť Ing. Jánovi Kišovi, t. č. primátorovi Starej Turej, za jeho mimoriadnu aktivitu pri presadzovaní zákona o zákaze ťažby uránu na Slovensku zákonnou cestou na rôznych úrovniach jednania. Som hlboko presvedčený, že celá oblasť Považského Inovca i Kálnica je a bude ešte viac vyhľadávanou oblasťou za účelom rekreácie a cestovného ruchu a nado všetko významným zdrojom kvalitnej pitnej vody - nenahraditeľného verejného bohatstva, ktorého hodnota sa dobou postupne bude neustále zvyšovať.

Ing. Miroslav Borcovan

Spoločenská rubrika december 2013 - máj 2014

NARODILI SA: Karolína Juríková, Adam Filip

UZAVRELI MANŽELSTVO: Thomas Bernhard Dausel - Daša Klčovská

BLAHOŽELÁME

50 rokov: Ľubica Urbanová, Janka Mikušová, Jozef Maninka, Rudolf Školík, Stanislav Tyzner, Jaroslav Dovina, Tibor Urban, Valéria Krchnavá

60 rokov: Milan Dovina, Olga Trgová, Božena Kmeťová, Anna Jamrichová, Milan Krížan, Ing. Anna Podhorská, Tibor Šimo, Zdenka Valovičová, Ing. Milan Ďurík

70 rokov: Emília Pasiénková, Marta Psotná, Jarmila Šicková, Viera Urbanová, Ing. Dušan Jurík

80 rokov: Ján Jamrich, Emília Dovinová, Anna Krchnavá

ROZLÚČILI SME SA:

Anna Jacolová, Anna Šlosárová, Ján Krchnavý, Božena Dovinová, Anna Pagáčová, Anna Bolechová, Štefan Rožko

Opravy obecného vodovodu - upozornenie

V uplynulých dňoch sme museli niekoľkokrát prerušiť dodávku pitnej vody do našej obce. Viacerí občania sa ma pýtali na príčinu tohto stavu a kritiku sčasti i oprávnenú sme zožali i na internetovej stránke obce. Kritiku týkajúcu sa spôsobu ohlasovania len rozhlasom, díky rozkopávky i negatívnych následkov u niektorých odberateľov vody. Z toho dôvodu rád využívam túto možnosť podať potrebnú informáciu a zároveň i upozornenie občanom, aby sme v budúcnosti predišli podobným situáciám. Je potrebné si uvedomiť, že vodovod je ešte obecný a nie je majetkom žiadnej inej vodohospodárskej alebo súkromnej osoby. Z toho dôvodu o jeho prevádzku i opravy sa stará v rámci svojich možností obec. Niektoré jeho časti boli budované ešte pred 50 rokmi (vodný zdroj Klokočovka) a vodovodné rozvody a vodný zdroj Stoky vrátane čerpacej stanice a vodojemu od roku 1983 do roku 1994, t.j. pred viac ako 20-timi rokmi. Doposiaľ, až na niektoré mechanické poškodenia, k vážnejšej havárii systému a prerušeniu dodávky vody nedošlo. Vyžaduje si to sústavnú starostlivosť a zabezpečovanie viacerých opatrení. Za tento čas niektoré súčasti systému sa opotrebovali a sčasti stali sa nefunkčné. V budúcnosti by to mohlo spôsobiť problémy hlavne v tom, že nebolo by možné odstavíť len určitú časť obce v prípade potreby, ale musela by byť odstavená celá obec i pri malých poruchách. A tomu sa snažíme predísť tým, že nefunkčné alebo zle už tesniace rozvodné miesta opravujeme vlastnými silami. Pri tejto práci nevymieňame celé sústavy rozvodov, ako to robia vodárenské spoločnosti. Bolo by to niekoľkonásobne drahšie i časovo náročnejšie na dobu odstávky, čo by sa premietlo i do podstatne vyššej ceny vody. Nie vždy sa nám podarí s pánom Viliamom Uhlíkom zabezpečiť okamžite konkrétnu poškodenú náhradnú súčasť a ukončiť úspešne akciu i s úpravou rozkopávky. Je ale našou maximálnou snahou výluku dodávky skrátiť na minimum a o predpokladanej dobe odstávky upozorniť zatiaľ len miestnym rozhlasom občanov a odborné organizácie osobne, prípadne telefonicky. Teraz k tomu pridáme i internetový oznam o predpokladaných odstávkach a je len na občanoch, aby v čase odstávky a po nej si prekontrolovali doma uzavretie, resp. otvorenie vodovodných ventilov, či nedošlo k prípadnej poruche. Zároveň pre bezpečnosť bola zakúpená sústava informatívnych dopravných značiek na výtyčnici rozkopávky, ktorá sa už využíva. Predpokladáme, že do konca júna problém úprav sa nám podarí dokončiť a obecný vodovod bude môcť spoľahlivo slúžiť ďalšiu dobu i nad hranicu jeho životnosti. Je veľmi dôležité, aby v čase odstávky vody odberatelia vody mali zavreté vodovodné kohútiky, častejšie ich kontrolovali a hlavne v tomto čase nepoužívali splachovače WC, aby nedošlo k ich zaseknutiu, prípadne poruche pri obnovení dodávky vody. Vo všeobecnom záujme chce to predovšetkým viacej trpezlivosti a vzájomnej pomoci a porozumenia.

Ing. Miroslav Borcovan,

odborne spôsobilá osoba na prevádzkovanie vodovodu

K JUBILEU VČELÁROV

95 rokov je obdobie vysoko prevyšujúce dĺžku priemerného ľudského života. 95 rokov je úctyhodný vek aj z pohľadu existencie spolku, či organizácie. Znamená to, že nepretržitú činnosť zabezpečovalo a zabezpečuje niekoľko generácií jej členov. Vypovedá to o životaschopnosti a nadosťčasovosti základných ideí, dôležitosti a význame jej poslania, nielen pre členov samotných, ale i pre celé široké okolie. O to viac, že cez agilnosť funkcionárov a celej základne si kladie stále nové ciele smerujúce k zachovaniu tak potrebnej rovnováhy v prírode. Rovnováhy medzi živočíšnou a rastlinnou ríšou, ktoré by asi každá samostatne ani nemohli existovať. Hovorím o základnej organizácii Slovenského zväzu včelárov v Novom Meste nad Váhom, ktorá si v roku 2014 pripomína už 95. výročie vzniku prvého včelárskeho spolku v regióne Nového Mesta nad Váhom. Je to významné jubileum, ku ktorému blahoželám všetkým jej súčasným členom. O dobré meno včelárov v okrese sa zaslúžili aj všetci ich predchodcovia svojou nadšenou a neúnavnou prácou so včelstvom, ktorou posúvali včelárenie smerom k vyššej kvalite.

Pre obec Kálnica je veľkou poctou, že miestom konania osláv 95. ročného jubilea je náš kultúrny dom. Považujeme to za ocenenie úsilia a práce včelárov v Kálnici, pretože včelárenie má u nás dlhé korene siahajúce ďaleko do minulosti. Okrem pevných stacionárnych včelnic využívali v minulých rokoch aj kočovný spôsob včelárenia, t.j. používali mobilné včeliny, s ktorými putovali v priebehu roka za kvetmi a peľom do rôznych i vzdialených oblastí. Boli a sú v našej obci včelári, starajúci sa až o 40 včelstiev. Aj v súčasnosti miestnu organizáciu tvorí 20 registrovaných včelárov s celkovým počtom 217 rodín včiel, čo predstavuje porovnateľný počet včelstiev s okresným priemerom, okolo 10 rodín na jedného včelára. Taká je skutočnosť. Či je to veľa alebo málo na podmienky našej nevelkej podhorskej obce, nech posúdia iní, fundovanejší odborníci. Obec Kálnica s celkovou rozlohou 2640 ha, s viac ako tisícikou obyvateľov, ktorí žijú v približne v 400 rodinných domoch, sa rozkladá na západných úpätiach Považského Inovca. V posledných rokoch sa do povedomia širokej verejnosti dostáva aktivitami SKI CENTRA Kálnica, v zime lyžovaním aj pri umelom osvetlení a po zvyšok roka cyklistickými podujatiami na jedenástich homologizovaných dráhach. Veľmi dobré podmienky pre organizovanie kultúrnych a spoločenských akcií ponúka zrekonštruovaný kultúrny dom, prípadne areál TJ Závažan Kálnica v letnom období. Pravidelnou činnosťou sa prezentuje viacero dobrovoľných spoločenských organizácií.

Medzi najaktívnejších sa radia včelári, ktorí sa okrem príkladnej starostlivosti o svoje malé usilovné včielky venujú ja ďalším súvisiacim činnostiam. V roku 2009 vybudovali a 2. októbra otvorili 1. náučný včelársky chodník na Slovensku. Nesie meno významnej postavy slovenských dejín, národného buditeľa Jozefa Miloslava Hurbana. Už štvrtý rok po ňom sprevádzajú návštevníkov všetkých vekových kategórií, aby im odborným výkladom, spojeným s praktickými ukážkami priamo vo včelniciach, priblížili a vysvetlili základné princípy práce so včelami a oboznámili ich so zaujímavosťami z ich života. Snažia sa tak objasniť laickej verejnosti dôležitosť a potrebu malých stvorení - včielok pre funkciu a nekonečnú opakovateľnosť prírodných dejov. V neposlednom rade sa pokúšajú o prebudenie záujmu o včelárenie, zvlášť u nastupujúcej mladej generácie. K osvetovej činnosti treba priradiť aj pravidelnej besedy s deťmi materskej a základnej školy. Ich aktivity siahajú ďaleko za hranice obce, dvaja dlhodobo pracujú v Okresnom výbore Slovenského zväzu včelárov v Novom Meste nad Váhom. V posledných rokoch sa kálnickí včelári pravidelne zapájajú do brigádnych prác na budovaní včelárskeho skanzenu v Kráľovej pri Benci.

Za všetkými týmito aktivitami je skryté obrovské množstvo práce, dobrovoľne odpracovaných hodín, bez nároku na odplatu. Sú to skromní, obetaví ľudia, s celoživotným zápalom a nadšením pre svoju záľubu. Práca so včelami, ktorej sa venujú po dlhé roky, možno povedať po celý život, prináša užitočnosť pre celú spoločnosť i pre samotnú prírodu. Možno zostáva pre mnohých z nás v úzadí, lebo včelári sa nezvyknú chváliť, ani vystavovať na obdiv. Je však vo všetkých ohľadoch záslužná, vzbudzujúca obdiv. Mala by byť právom aj spoločnosťou ohodnotená. Obecné zastupiteľstvo v Kálnici preto na svojom 28. zasadnutí prejednálo a schválilo udelenie ceny obce za rok 2014 piatim najaktívnejším členom organizácie v Kálnici. Touto formou oceňuje ich dlhoročnú poctivú prácu na poli včelárstva, ako aj ich osobný prínos pre obec i celú spoločnosť.

Dovoľte mi zablahoželať k 95. výročiu založenia včelárskej organizácie v novomestskom regióne všetkým jej členom a priaznivcom v Kálnici a v celom okrese Nové Mesto nad Váhom. Želám im veľa úspechov v ich ďalšom pôsobení, hlavne, aby ich včelstvá boli zdravé a v dobrej kondícii, aby sa im vyhýbali problémy a choroby. Všetko najlepšie, ešte veľa síl, chuti a vytrvalosti pri naplňaní plánov a predsavzatí do budúcich rokov.

Ing. Ján Krchnavý, starosta

Tibor Valovič - Včela moja láska

Tibora Valoviča iste každý Kálničan dobre pozná, veľa o ňom vie, veď je to človek neprehliadnuteľný - vyžarovaním osobnosti či aktivitami v obci, okrese, meste i kraji. Je to veľký včelár - pán VČELÁR. Nadšenec, propagátor, chovateľ, ochranca. Ale, za všetkým hľadaj... včelu.

1. Pán Valovič, kedy do vášho života vstúpila Včela? Ako 12-ročný som sa presťahoval s rodičmi z Beckovskej Viesky do Kočovíc a otec ako milovník prírody mňa a svoju dcéru vodil na prechádzky. V tej dobe pri Skalke v Kočovciach pravidelne kočoval na agát pán Turkovič z Nového Mesta nad Váhom. Otec sa s ním poznal, a tak vždy, keď sme sa tam pristavili, nielen mne, ale aj iným deťom vyrezal kus plástu s medom, a to nám podaroval. Až teraz ako včelár viem, že tento rámik mu zostal na vyradenie, no cez to všetko mu to nebolo ľúto. To bol môj prvý dotyk so včelami. Neskôr som sa oženil a presťahoval do Kálnice, kde som stretol včelára Jána Pavlecha, s ktorým sme sa bavili o včelách. Jedného dňa prišiel za mnou a spýtal sa ma, či by som nechcel včeláriť. A už k samotnému včelárstvu nebolo ďaleko. Išiel som do Nového Mesta nad Váhom a kúpil som prvý úl - bolo to v roku 1976. Prišiel som domov a oznámil manželke, že budem chovať včely. Jeden zo včelárov mal ísť so mnou pomôcť mi vybrať zo stromu roj, no roj tam už nebol, a tak Janko Pavlech mi spravil odloženec. A tak som začal včeláriť. Druhý rok som mal už dve rodiny, na vytočenie medu som si požičoval medomet od Ing. Dušana Jurika, a takto nejak začalo moje včelárstvo. Dnes obhospodárujem 40 rodín včiel.

2. Vaša rodina, manželka, deti, rešpektujú včelu na 1. mieste? Ako sa nám rozrastali včely, z roka na rok som ich mal viac a viac, samozrejme, že to poznalo aj moju rodinu. Zo začiatku nechceli pochopiť a nemohli sa s tým zmieriť, že včely sa dostávajú na 1. miesto v rodine, dnes je to už celkom inak. Keď poviem, že ma včielky potrebujú, už niet pripomienok. Včely nepoznajú „počkám na včelára, až čosi s nami spraví“, ale každý včelár vie, že keď sa im nevenuje, že včelárenia nie je ten pravý ošoh. Tak vlastne včely sú dosť často na 1. mieste v mojej rodine.

3. Záhradníctvo a ovocinárstvo - je to váš druhý svet? Ťažko povedať, či druhý svet je záhradníctvo a ovocinárstvo, ale je to moja profesia, ktorej som sa vyučil a 22 a pol roka som zvedľoval sadovnícke práce a kvetinárstvo v Technických službách Nového mesta nad Váhom, kde, dá sa povedať, že Mesto v tom čase bolo v rozmachu, začínali sa stavať prvé sídliská, a tak mojou úlohou bolo zabezpečiť dostatok zelene po celom Meste. Dnes sa už mám, keď idem po meste, na čo pozrieť. A tak aj tam, zo svojej práce, mám duševné uspokojenie. Ovocinárstvo ako také - viac menej príležitostne vzdelávam záujemcov o tento odbor, ale zas na druhej strane, obidve odvetvia majú veľmi blízko k prírode. A tak možno aj preto včely do tohto odvetvia, dá sa povedať, patria. Do tejto profesie patrí aj zeleninárstvo, čo využívam tým, že dopestovávame doma sadenice, pričom pomáha celá rodina a svojim zákazníkom sa snažím svojimi vedomosťami pomôcť k úspešnému dopestovaniu si kvalitnej vlastnej úrody.

4. Vaším veľkým včelárskym dielom je vybudovanie náučného chodníka. Postupom rokov, ako som včeláril, ma radovi členovia už v roku 1978 zvolili do výboru ZO SZV Nové Mesto nad Váhom a neskôr som sa dostal na jedno volebné obdobie do výkonného výboru SZV pre celé Slovensko za Trenčiansky kraj (od 2007 do 2011), a tam som získal prehľad, na akej úrovni je včelárstvo na Slovensku. Podarilo sa mi spoločne s Dr. Volníkom vytvoriť včelársky krúžok na Strednej poľnohospodárskej škole v Novom Meste nad Váhom, ktorý vydržal 4 roky. Potom odbor školstva prijal vyhlášku, že vyučovať môžu len učitelia, alebo že na krúžku musí byť prítomný učiteľ, a tak z tohto dôvodu krúžok zanikol. V 3. roku bolo až 26 záujemcov o tento krúžok. Žiaci boli z celého Slovenska, a tak neviem, koľko z nich do dnešnej doby zostalo

včelármi, ale vo výbore teraz máme tajomníčku, ktorá bola žiačkou tohto krúžku. Nakoľko mi na srdci ležalo, že o mládež sa treba starať, a keď nám nebolo umožnené chodiť do škôl k deťom, napadla mi myšlienka vytvoriť včelársky náučný chodník za účelom ukázať deťom krásu prírody, popri tom život včiel, ich význam pre prírodu, čo sa mi aj vďaka pochopeniu ostatných členov výboru SZV aj podarilo zrealizovať. Peniaze na chodník sme čerpali z Eurofondov (3200 eur) a chýbajúcich 400 eur nám doložila obec Kálnica. Peniaze boli vyslovene len na materiál, prácu museli vykonať včelári zadarmo, za čo im patrí veľká vďaka. Myšlienka našla pochopenie aj medzi samotnými poslancami, a tak nám chodník nápomocne aj z Klubu dôchodcov, ale aj jednotlivci z obce Kálnica. Som rád, že som zapálil srdcia viacerým ľuďom v prospech užitočnej veci. Chodník sme slávnostne otvorili 2.10.2009 za prítomnosti žiakov beckovskej, kočovskej a kálnickej školy, ako aj za účasti vedenia zo SZV, samotný predseda prestrihol pásku. Účasť spoluobčanov a včelárov z okolia bola cez 80 ľudí. (Za 4 roky návštevnosť na chodníku bola: 497 detí, 337 dospelých, čiže spolu 834 návštevníkov.) Táto myšlienka sa uchytila po Slovensku, obzrieť si ho boli až z Košíc, kde vytvorili podobný chodník v Botanickej záhrade, ale aj na Agrokomplexe Nitra, na škole v BB a k dnešnému dňu je ich niekoľko desiatok. Prvý náučný chodník nesie meno Jozefa Miloslava Hurbana - chceli sme si ho uctiť. Potešujúce je, že v roku 2013 za okres Nové Mesto nad Váhom boli vybraté 3 miesta, ktoré sa opláti v okrese navštíviť, a to Zelenú Vodu, Beckovský hrad a Včelársky náučný chodník v Kálnici. A z toho nášho chodníka sa ľahko dá prejsť na chodník ochrancov prírody, ktorí nám boli nápomocní pri zameriavaní nášho chodníka, alebo potom priamo na Beckovský hrad.

5. Skanzen v Kráľovej pri Senci je tiež aj vaše dielo? Ako člen výkonného výboru som mal možnosť navštíviť všetky včelárske priestory a jedným z nich bol aj skanzen v Kráľovej pri Senci. Pri jeho návšteve som si vlastne spomenul, že ako študent Strednej poľnohospodárskej školy v Malinove v rokoch 1963 - 1967 sme napomáhali záhradnícky skrásťovať tento skanzen, mne sa ušlo zakladať pieskový chodník, ktorý prežil až dodnes, iní vysádzali stromy. Areál má 9 ha a boli tam ovocné sady, zeleninárske políčka, včely. Po nežnej revolúcii tento areál chátral; čo sa dalo, to sa rozkradlo, a tak stálo pred výkonným výborom SZV, čo s tým. Rozhodlo sa, že skanzen zachováme. Zorganizoval som z našej organizácie autobusový zájazd na skanzen, a tam sme sa dohodli, že pomôžeme pri jeho obnove. Od tejto doby tam naši dobrovoľníci zo ZO SZV v Novom Meste nad Váhom už 9 rokov napomáhajú pri opravách striech, údržbe exponátov ako aj výsadbe stromov. Aj na Kráľovej sa vytvoril obdobný náučný chodník ako je v Kálnici.

6. Kedy ste sa stali predsedom SZV v Novom Meste nad Váhom? Predsedom som sa stal nečakane uprostred volebného obdobia, keď môj predchodca a priateľ p. Dušan Štefánik umrel. V tej dobe som robil podpredsedu, a tak do najbližších volieb som prevzal túto funkciu. Bolo to v roku 2000. Od tejto doby ma členovia ZO SZV opakovane volili za predsedu.

7. Venujete sa propagácii včielok a včelárstva, robíte prednášky na školách, výstavách, vystupujete v TV Pohoda, prispievate do Kálnických ozvien i Beckovských novín i inej regionálnej tlače, pripravujete knižky... Keď som sa stal predsedom, tak som si predsavzal, že musím nejakú spropagovať včelárstvo, a tak som sa na staré kolena začal vzdelávať. Doplnil som si základné vzdelanie z odboru včelárstva a ukončil som ho v Banskej Bystrici a mám dekrét ako prednášateľ na včelie produkty. A tak na požiadanie ZO SZV, Klubu dôchodcov, ale aj po dohode so školami a školákmi robím prednášky so včelárskou tematikou. Najďalej som bol v Nových Zámkoch. Pravidelne robím prednášky na

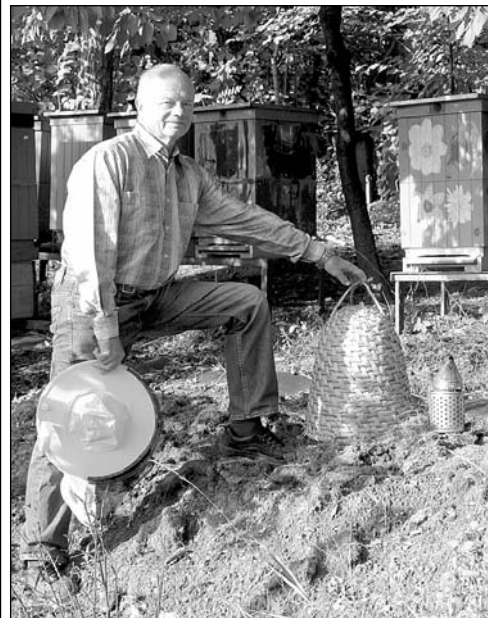
Záhradkárovi a včelárovi v Trenčíne, kde si ma všimli aj médiá, a tak ma môžete vidieť na TV Pohoda, Jójke, RTV-Slovenska... Samozrejme, že neustále sa snažím priťahovať mládež zo škôl, mnohé školy ako napr. beckovská, novomestská III. navštívili viackrát chodník, naši včelári boli prizývaní na prednášky k nim do škôl, a tak vznikla myšlienka odvdčiť sa za záujem o včelárstvo, a tak sme vymysleli súťaž Včela v prírode, ktorá má vždy vyvrcholenie na Deň zeme a najlepšie práce propagujeme na Záhradkárovi v Trenčíne, v tomto roku to bol už 9. ročník. Najlepšie práce odmeňujeme medom za spoluúčasti vedúceho odboru školstva p. Heveryho v Centre voľného času, pričom za 1. miesto dávame deťom 3 kg medu, za 2. miesto 2 kg a za 3. jeden kilogram. Včelári rozdájú deťom med v hodnote od 400 do 450 euro. Za naše aktivity nás mestský úrad podporuje finančne 300 eurami každoročne. Školstvo k tomu odovzdá každému pekný diplom. Sporadicky prispievame do novin - BN, KO, Kopaničiar - expres. Svoju históriu sme s p. Černochovu pri príležitosti 90. výročia založenia našej organizácie vydali knižne, 90 rokov včelárstva. V tomto roku sa chystáme oslaviť 95. výročie od založenia organizácie, a to, čo nám nevošlo do prvej publikácie sa snažíme dať do tejto. Potešujúce na tom je, že včelári sa dnes snažia pri predaji včelích produktov či už je to med, peľ alebo propolis oboznámiť a upriamiť pozornosť na ich liečebné účinky v prospech zdravia človeka.

8. Kálnickí včelári „musia“ byť teraz aktívni aj vďaka vám? Kálnica ako taká je prevčelená, čo je dobré, a tým, že sa tu vytvoril náučný chodník, aj samotní včelári v Kálnici musia byť aktívnejší, vždy pripravení, že niekto ich včelnicu navštívi, a tak tam musia mať aj lepší poriadok, prichystané občerstvenie, aby návštevníci boli vždy spokojní. Organizácie, ktoré navštívia náš chodník a sú zďaleka, po požiadaní majú zabezpečenú i stravu. Chodníkom návštevníkov sprevádzajú Ing. Miroslav Borcovan, Alexander Rabatín a ja.

9. Vaša myšlienka na záver? Nie nadarmo sa hovorí, že včela má liek na každú chorobu človeka. Albert Einstein v roku 1921 vypočítal, že keby zomrela posledná včela, ľudstvo by hladom vymrelo do štyroch rokov.

A ešte treba dodať, že žiadna dobrá myšlienka by sa nezrealizovala, keby sa nenašli ďalší ľudia ochotní sa s ňou stotožniť a napomôcť ju zrealizovať, a tak dovoľte, aby som poďakoval všetkým včelárom ako aj „nevčelárom“ za spoluprácu a pomoc pri včelárskych akciách.

Za rozhovor ďakuje Dana Badžgoňová

AKO SME PREŽILI DRUHÝ POLROK ŠKOLSKÉHO ROKA 2013/14

„Fašiangy Turíce“...touto známou piesňou sa začal fašiangový karneval detí od Bzučulky so žiakmi základnej školy. Deti v pestrých fašiangových maskách sa predvážali vo vyzdobenej telocvični a predstavovali sa svojim kamarátom aj pani učiteľkám. Výbornú atmosféru „maskám“ nerušilo ani blyskanie fotoaparátov. Fašiangová „hostinka“, ktorá bola pripravená, deti príjemne prekvapila. Veselé a vytancované odložili svoje kostýmy a pochvalovali si „...aký ten karneval bol výborný“.

Marec - mesiac kníh. Pri tejto príležitosti sme navštívili obecnú knižnicu, kde sa deti veľmi tešili. „Teta z kulturáka“, ako p. Ľubku Záhumenskú deti volajú, im pripravila rozprávkové bohato ilustrované knihy a zaujímavé encyklopédie. Deti s nadšením knihy prezerali, komentovali obrázky a zároveň sa učili, ako sa v knižnici správať a správne knihu pozeráť, aby ju nepoškodili.

Na spostenie vyučovania žiakov a pobytu detí v materskej škole zavítali medzi ne mladí „umelci“ z pedagogickej fakulty. Predstavili sa milou rozprávkou O otcovi kráľovi, ktorej texty sprevádzali na hudobných nástrojoch. Zapájali deti, aby rôznymi gestami a spevom sa pridávali k nim, a tak prispeli k dobrej

atmosfére v triede. Deti mali možnosť zoznámiť sa aj s „malou“ operou Čarovná flauta, ktorú predviedli deťom poslucháči bratislavského konzervatória. Vybrali medzi seba aj niektoré deti, obliekli ich do kostýmov a ostatné deti ich potleskom odmenili. Tieto milé podujatia boli pre deti oživením, pretože sa často do divadla alebo na koncert nedostanú. Spoločné fotografie sú pamiatkou v albumoch a na CD diskoch.

Záhrada „U Bzučulky“ sa zmenila v jedno marcové dopoludnie na zoologickú záhradu.

Sokolari v nej predstavili niektoré druhy orlov, sokolov. Deti s nadšením pozorovali, ako tieto vtáky vedeli reagovať na určité povely sokoliarov. Pri pobyte vonku naše deti pozvali exotické vtáky aj p. Ľuboš Pavlech. Vo voliérach na dvore pozorovali krásne sfarbené papagáje a korely. Správali sa veľmi disciplinovane, aby ich nevyplašili a pozorne počúvali zaujímavé rozprávania o chove vzácných vtákov.

Deti sa potešili aj návšteve uja včelára, ktorý hneď na úvod besedy podal na ochutnanie sladučké medové plásty. Pán Miroslav Borcovan už po tretikrát prišiel deťom odovzdať bohaté skúsenosti s prácou so včelami a výrobou kvalitného medu, ktorý nám aj daroval na oslavenie čaju. Deti sa zasa pochválili výtvarnými prácami, na ktorých ujo včelár obdivoval krásne lúčne kvety so včielkami a ich „domčeky“, včelárske úle. Do diskusie o včielkach sa zapájali aktívne aj deti, a tak preukázali svoje vedomosti z vyučovania environmentálnej výchovy.

Na oslavy Dňa matiek sa deti vzorne pripravovali. Za lásku a starostlivosť svojim mamičkám a babičkám nacročili bohatý program zložený z básní, piesní, milých scénok a tancov. Usilovne nacročovali, aby sa zapáčili obecenstvu v kultúrnom dome. V piatok dopoludnia mali aj „malú generálku“, aby vedeli narábať s mikrofónom, postaviť sa na správne miesto na javisku. Na výtvarnej výchove pripravili darčeky,

ktoré po programe odovzdali svojim milovaným mamičkám.

Školský rok sa prehupol veľmi rýchlo do mesiaca júna, kedy s deťmi pripravujeme posledné aktivity. Oslávime ešte sviatok MDD, zašportujeme si spoločne aj so žiakmi na ihrisku TJ Zavažan, pripravíme opekanie špekáčikov a iných dobrot. Záver školského roka bude bodkou za náročnou prácou detí aj pani učiteľiek a v slávnostný deň 27. júna 2014 - v piatok si žiaci preberú vysvedčenia a predškoláci osvedčenia o ukončení predprimárneho vzdelávania.

Budeme sa tešiť na letné prázdniny, ktoré sa veľmi rýchlo blížia. Na príjemnú dovolenku s rodičmi, prázdniny prežité u starých rodičov, zbieranie dubákov v kálnických horách, bicyklovanie v areáli Piesky, na „opekačky“ u svojich dobrých kamarátov.

Na záver ešte spomenieme niektoré pracovné aktivity, ktoré sa počas šk. roka v materskej škole zrealizovali. Pekné chvíle prežité v škôlke u Bzučulky nám spríjemňovala dobrá rodinná atmosféra vhodná a účelné zariadenie interiéru. Nové hračky, detská kuchynka, detský nábytok do hracieho kútika oživil herňu a deťom urobili veľkú radosť. Na zakúpenie darčiekov pod vianočný stromček sme dostali financie od sponzora p. Dušana Valoviča a na zakúpenie materiálu na výrobu darčiekov na vianočné trhy od p. Jána Kucharoviča. Finančnou čiastkou k Vianociam už tradične prispel aj Klub kálnických mamičiek.

Počas jarných prázdnin na celej budove MŠ vymenila firma Slovaktual staré obloky aj vchodové dvere za nové, plastové. Posledné úpravy v triedach nám pomohol zrealizovať p. Dušan Ševčík aj so synom Patrikom. Na čistení oblokov a celého interiéru v budove sa podieľali mamičky detí. Podlahovú krytinu v jednej časti triedy opravili p. Pavol Pavlech a p. Peter Dovina. V detskej umývárni sme vymenili umývadlá a vodovodné batérie. Ďakujeme sponzorovi, ktorý nám poskytol na tieto účely finančné prostriedky a vodárovi p. Viliamovi Uhlíkovi za montáž. V školskej záhrade sa staral o kosenie trávy p. Jaroslav Šutovský. S opravou dreveného vĺčiaka a výrobou troch nových vagoníkov nám ochotne pomohol náš dobrý kamarát, vždy ochotný p. Dušan Ševčík.

Na záver ďakujeme všetkým rodičom detí, ktorí sa snažili pomôcť finančne, darovaním hračiek, kníh, výtvarných pomôcok, plastových nádob na uskladnenie skladačiek, čistiacich prostriedkov, okrasných stromčekov a kríkov do záhrady.

Za dobrú spoluprácu patrí vďaka výboru ZRPŠ, členom Rady školy, lektorky anglického jazyka Marcelke Pekarovičovej a starostovi obce.

Kolektív MŠ Kálnica

Škola v prírode

V škole v prírode sa mi najviac páčili krúžky a naše izby. Keď sme sa vybavili, tak sme si nachvíľu odpočinuli, ale bola nám strašná zima, a tak sme išli povedať pani učiteľke, ktorá nám povedala, že môžeme ísť do učiteľskej izby. My sme, samozrejme, povedali áno a išli sme sa prehadzovať do ďalšej izby, kde nám už bolo teplo. Keď sme už boli vybalení, tak sme si išli poprezeráť okolie. Všade boli len stromy, ale videli sme tam veľa slimákov a jednu myš. Keď sme sa vrátili, išli sme na obed. Kuchárky boli veľmi milé a varili veľmi dobre. Po obede sme sa išli chvíľu hrať stolný futbal a biliard. Potom sme išli na izbu odpočinúť si do 14.30 a išli sme na krúžky. Ja som si prvý krúžok vybrala ryby. Najskôr sme si išli zobrať udice, potom sme si hľadali červíkov, a keď sme si ich našli, tak sme išli loviť ryby. Nikto žiadnu rybu nechytí. Keď sa skončili krúžky, tak sme sa išli navečerať, a potom sme išli do izby pripraviť sa na disko. Ale najskôr pred diskotékou alebo kinom sme sa išli hrať. Tá hra sa volala tipovačka. Tipovali sme, kto vyhrá a my Kálnica sme mali 7 bodov a ostatní 5 bodov, čiže sme vyhrali. Mohli sme si vybrať, či chceme ísť na disko alebo do kina. Ja som si vybrala disko. Naši animátori pustili hudbu a začali sme tancovať. Po diskotéke sme si dali chleba. Potom, keď sme sa najedli, tak sme išli na izby sa okúpať a spať. Keď už bol piatok, strašne som sa tešila domov za mojím psíkom a za rodinou. Keď sme odchádzali, tak sme kyvali animátorom. Prešla nejaká hodina a už sme boli doma.

Kristínka Šutovská, 4.A

Začiatok roka 2014

Po polročnom vysvedčení na konci januára sme sa pustili znovu do práce. Deti do učenia a zbierania známok v druhom polroku. My okrem rozdávania známok aj do plánovania zaujímavých aktivít, ktorými sa snažíme deťom spríjemniť chvíle strávené v škole.

V mesiaci február bol aj zápis detí do prvého ročníka základnej školy. Napriek mojej vysokej snahe, aby všetci predškôláci išli na budúci rok do našej školy, ktorá im poskytne nielen adekvátne vzdelanie, ale aj individuálny prístup, príjemné prostredie a maximálnu starostlivosť, sa zapísalo 5 detí z ôsmich. Škoda, že niektorí rodičia nevedia oceniť to, čo ponúka naša škola ich deťom.

V marci sme v Záhrade u Bzučulky videli dravcov. Deti si mohli vyskúšať ako sa drží dravec, ale veľa odvážlivcov nebolo. Veď istejšie je pozeráť na ne, ako ich držať. Sú to predsa len dravé vtáky z prírody a ich zobáky a veľké pazúry vyzerajú nebezpečne. Máj sme oslávili vystúpením ku Dňu matiek. Deti sa snažili, sem-tam sa pomýlili, stojan na noty nás neposlúchal, ale všetky deti boli skvelé a ich mamičky a babičky mohli byť spokojné, lebo recitovali, spievali a tancovali z lásky k nim.

Pekné chvíle sme prežili v škole v prírode na Starej Myjave. Program bol pestrý, doobeda sme sa trochu učili, popoludní si deti mohli vybrať z rôznych krúžkov (lezecký, rybársky, jazda na štvorkolke, strelba z luku a zo vzduchovky, tanečná horúčka, výroba náramkov, počítačový). Po večeri bol ďalší program ako talent školy v prírode, miss, mister, moja firma... Nechýbala ani diskotéka a kino. Voľné chvíle sme si krátili aj hraním stolového futbalu, biliardu, šachu. O tom, čo deti zažili a čo sa im najviac páčilo, nakreslili na výkres.

Zúčastnili sme sa aj súťaží - Maľované vajčko (Mníchova Lehota), Hviezdoslavov Kubín (Dubodiel), Matematická pytagoriáda (Nové Mesto nad Váhom) - v kategórii žiakov tretieho ročníka získali pekné umiestnenie Berta Krchnavá (7. miesto) a Stanislav Tyzner (9. miesto), Včela v prírode (Nové Mesto nad Váhom) - spoločná trojrozmerná práca našich žiakov získala 3. miesto. Ešte nás čaká prírodovedná súťaž, plavecká príprava, olympijský deň v Skalke nad Váhom, športový deň ku Dňu detí aj s deťmi

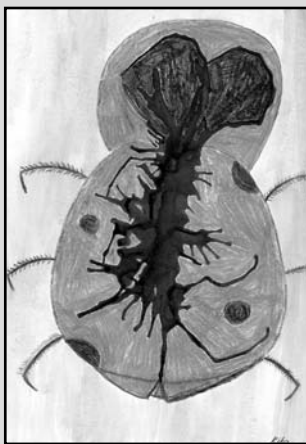
MŠ, ukončenie projektu Comenius Regio.

Počas školského roku nám pomáhala veľa rodičov našich detí, za čo im veľmi ďakujeme. Menovať ich nebudem, aby som na niekoho nezapudla. Všetkým sme vďační aj za to, čo nám dajú alebo pomôžu urobiť a zabezpečiť. Osobitne ďakujem Pavlovi Pavlechovi a jeho pomocníkom za vyhotovenie dreveného posedenia pod prístrešok v areáli základnej školy, rodičom, ktorí nám pomáhajú kosiť záhradu, regulovať kúrenie, postrekujú burinu, pomáhajú s opravami, prinášajú papiere na kreslenie, sirupy, kancelárske potreby, hračky do ŠKD. Ďalej ďakujem Milošovi Valovičovi za porýľovanie školského polička, Žanete Potočkovej za sponzorský príspevok a sladkosti pre deti, Klubu kálnických mamičiek za sponzorský príspevok z tržby na viačkových trhoch, ženám - cvičenkám za sponzorský príspevok, všetkým, ktorí mi pomohli presadiť vybudovanie WC a deliacich stien do materskej školy, o ich realizáciu sa postará Pavol Pavlech a Miroslav Harmady.

Potešili sme sa aj za poukázanie 2% z daní. Okrem zamestnancov školy, niektorých našich rodičov, nám dala vysokú čiastku aj firma Lauris.

O pár dní sa končí školský rok, deťom želám pekné snečné prázdniny bez úrazov, rodičom, zamestnancom školy krásne dovolenky plné oddychu, pohody a relaxu!

Mgr. Monika Roháčková

Včielka

Na lúke je plno kvetín,
okolo nich včielka letí.
Hlávku tú má maličkú,
a medičiek v košíčku.

Letí, letí do úľa,
a tam veľká pochvala.
Potom vlezla pod perinu
a zaspala na hodinu.

**Berta Krchnavá,
3. roč., ZŠ Kálnica**

Moja mama

Moju mamu rada mám,
božtekami ju obdarúvam.
Hneď oči ona má,
krásne vlasy veru má.

Stromčeky nám polieva,
palacinky varieva.
Uspáva ma od malička.
Je to dobrá mamička.

**Tereza Annamária Tvarožková,
3.A**

Koho obdivujem

Ja by som sa chcel podobáť
na Cristiana Ronaldo,
lebo je pre mňa najlepší futbalista.
Je pre mňa veľkým vzorom.
Chcem dosiahnuť jeho slávu
a jeho futbalové úspechy.

Chcel by som raz získať zlatú loptu roka
ako on.

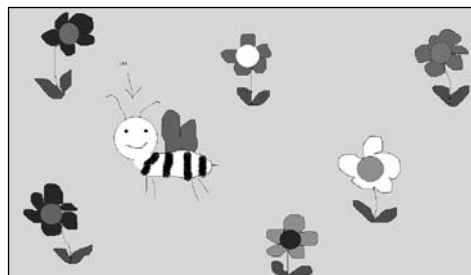
Ak chcem byť úspešný ako on,
musím sa veľa zlepšovať a veľa trénovať.

Stanko Tyzner, 3.A

Lilino dobrodružstvo

Bola jedna včielka, ktorá sa volala Lila. Bola veľmi múdra a šikovná. Raz išla na med. Tam stretla jedného bugára, ktorý bol veľmi zlý. Našťastie ju nezbadať. A Lila ho sledovala, ako ničí kvety, na ktorých je dobrý sladký med. Včielka Lila to len tak nenechala a išla za ním. Spolu sa tam hádali až do večera a nevedeli sa dohodnúť. Potom jej bugár povedal: „Budeme to ďalej ničiť a ty na tom nič nezmeníš.“ Včielku hodili do väzenia. Kráľ a kráľovná sa o Lilu strachovali. Lila vôbec nevedela, čo má robiť. A cez takú malú dieru, čo tam bola, sa prepchal malý mravec, ktorý sa volal Dodo. Omylom započul Lilin rozhovor, že sa chce dostať von. Mravec Dodo vie veľmi dobre hrabať. Išiel na pomoc. Priviedol ďalších mravcov, ktorí vyhrabali diery. A tak sa Lila dostala von a vrátila sa domov k rodičom. Boli veľmi šťastní, že sa Lila vrátila a mravčekom sa poďakovali a pomohli im za to postaviť ich mravenisko. A keď ho postavili, tak spojili svoje sily a porazili bugára. A ten už nikdy viac neničil kvety.

Kristínka Šutovská, 4.A

Škola v prírode Fantázia

Keď sme prišli do Fantázie videli sme ranč pre kone, motokros a lezeckú stenu. Naša chata bola celkom vyzadu, bola drevená. Izby a sprchy boli pekné.

Pri hlavnej budove sme videli strelbu s lukom a vo vnútri boli dobré hry a hrali sme sa s nimi. Jedlo bolo dobré. Hrali sme hru, ktorá sa volala Olympiáda. Nakoniec sme vyhrali 1. miesto. Poobede sme mali kluby, počítače a playstation 2, šperky, vyrábanie, štvorkolky, strelbu, horolezeckú stenu, tanečnú revolúciu, chytanie pstruhov, maľovanie tváre. Večer bolo kino a diskotéka. Bolo nám super.

Stanko Tyzner, 3. A

Predvianočná výstava Jozefa Valoviča v Kálnici

V decembri 2013 sa v kálnickom kultúrnom dome konala výstava obrazov neprofesionálneho výtvarníka Jozefa Valoviča, ktorého meno naznačuje príbuznosť s rozvetveným rodom Valovičov. Jeho životná profesia však je na hony vzdialená umeniu, aj keď ju vykonáva vlastne len „na skok“ od Kálnice - svoj život zasvätil prevádzke atómovej elektrárne v Jaslovských Bohuniciach, neskoršie aj v iných lokalitách i štátoch. Úspešne pracovať v oblasti jadrovej fyziky vyžaduje človeka značne špecializovaného. V prípade Ing. Jozefa Valoviča si dovoľím tvrdiť, že aj zväzce všestranného. Vysokú odbornosť vyvažuje umelecké nadanie - hra na hrušičku na jednej strane a výtvarná tvorba v kľasických technikách maľby a kresby na strane druhej.

Pán Valovič, kedy prišli vaši rodičia a učители na to, že ste chlapec mimoriadne nadaný? Určite ste patrili na škole k najlepším žiakom. V živote som stretol veľa nadaných ľudí, aj keď v mnohých prípadoch svoj dar z nejakých príčin nie vždy mohli dostatočne rozvinúť. Verím, že každý človek pri príchode na svet je niečo ako surový diamant a záleží len na tom, či ho niekto schopný dostane do rúk, aby ho obrúsil, alebo nie. Ja som to šťastie mal. Vojnové udalosti a povojnová chudoba mojich rodičov spôsobili, že som ich reálne spoznal až v roku 1948. Mal som 5 a pol roka, keď som prišiel do Bratislavy, lebo predtým som žil u starých rodičov v dnešných Jaslovských Bohuniciach, a žil tam vtedy aj najstarší brat môjho otca, ktorý bol učiteľom na miestnej škole. Mal klasickú prípravu - deklamoval po grécky Homéra, či po latinsky Vergília, hovoril po nemecky, francúzsky, rusky, čiastočne aj po poľsky a srbochovrátsky a hral na organe v miestnom kostole. Po pedagogickej príprave si strýko urobil diaľkovo doktorát práv a neskoršie, už okolo štyridsiaty, študoval externe matematiku, lebo z prepričovaného školstva odišiel v roku 1953 pracovať na SHMÚ. Po večeroch na priedomi sme sa bavili o hviezdach a meteoroch, ktoré občas zbrzdili oblohu. Takže aj pre mňa bolo odmládky samozrejme, že podobné znalosti môžem zvládnuť. Významní pedagógovia tvrdia, že pre rozvoj človeka je najdôležitejšie množstvo správnych (či nesprávnych) podnetov v období do štyroch rokov. Moja mama, najstaršia zo siedmych detí, bola v mladosti tiež nadaná, ale pre chudobu rodičov nemohla uskutočniť svoj sen, stať sa lekárkou. Splnila jej ho neskoršie moja dcérka, očná lekárka... Ale vráťme sa k otázke. Na základnej aj strednej škole som, prirodzene, patrila k hornej polovici, aj keď nie vždy sa mi podarilo preplávať úspešne cez pereje mládežníckej nerozvážnosti. V štvrtej triede napríklad som mal dvojkou z chovania, lebo som si príliš široko vysvetlil princípy demokracie - pri voľbe predsedníčky triedy som v predvolebnej diskusii povedal, že skutočnosť, že hlavná a jediná kandidátka je dcérou našej triednej učiteľky predsa nie je dôvod, aby bola predsedníčkou... V siedmej triede som mal (na štvrtročnom vysvedčení) štvorku z fyziky a slovenčiny - z fyziky preto, lebo domácu úlohu som si raz urobil na milimetrový papier, kde bol predtým nejaký graf, ktorý som vystrihol - v nedeľu večer som totiž zistil, že nemáme doma čistý milimetrový papier. Aj keď úlohu som mal bez chyby, dostal som päťku. Keď som sa opýtal, prečo, učiteľkino odôvodnenie, že to nie je na novom papieri, ma tak rozhorčilo, že som papier roztrhol a hodil do koša. Na konci roka som už mal z fyziky jednotku. Fyzika sa mi potom stala osudom. No a štvorka zo slovenčiny - ako žiak škôl matematicky orientovaný som „nechápala“ zmysel gramatických definícií a celé roky som s tým bojoval. Ale nakoniec aj zo slovenčiny som bol neskoršie v reálnom živote „uznávaný expert“, lebo aj keď som nevedel „prečo“, vedel som občasne „ako“. To nakoniec platilo aj o ruštinu či angličtinu, lebo som sa poučil, že cez drilovanie gramatiky cesta k jazyku nevedie. Začal som sa učiť jazyky ako malé deti - čítaním textov, ktoré ma zaujímali a neskoršie rozprávaním s cudzojazyčnými ľuďmi, najprv sice hlavne rukami nohami, čo najmä v prípade cudzojazyčných dievčat bolo nesmierne podnetné a príjemné...

Pôvodne som vlastne mal byť hudobníkom. Prirodzene, v muzike je to už skutočne o nadaní. To sa u mňa prejavovalo dosť skoro a po prechode do Bratislavy bola občas na pretrase otázka zápisu na vtedy ešte súkromnú hudobnú školu. Keď som mal 10 rokov, pomohlo mi „viťazstvo pracujúceho ľudu“, lebo v roku 1952 boli prvýkrát robené na zoštatnenej hudobnej škole prijímacie skúšky, na ktorých ma komisia bola ochotná vziať na husle napriek o dva roky vyššiemu veku, ako sa predpisovalo pre začiatočníkov - s podmienkou, že sa budem prvé dva roky učiť podľa upravenej osnovy tak, aby som zvládol štyri ročníky. V komisii bol aj učiteľ hry na violončelo, ktorý má lákal do svojej triedy - lebo violončelistov je málo, každý chce hrať na husle alebo klavír... Rázne som to odmietol s odôvodnením, že violončelo by som si nemohol vziať do stíhačky, ale husle áno, lebo som vtedy chcel byť letcom. Silne ma vtedy ovplyvnila kniha Ivana Kožeduba, sovietskeho letca v 2. svetovej vojne, ktorú som dostal k Vianociam. Keď som na začiatku deväťdesiatych rokov pracoval v Moskve ako námestník moskovského centra Svetovej asociácie prevádzkovateľov atómových elektrární, v moskovskej nemocnici zomrel dvojnásobný hrdina Sovietskeho Zväzu letec Ivan Kožedub... Tento výnimočný človek bol vlastne na začiatku, a tak trochu aj na konci mojej „nehudobnej kariéry“, lebo keby som vtedy išiel na violončelo, asi by som už pri hudbe zostal.

Čítala som Vaše interview pre obecné noviny v Jaslovských Bohuniciach, v ktorom ste spomínali, že vďaka sprievodcovaniu turistov počas vysokoškolského štúdia aj neskôr, ale hlavne vďaka vašej profesii ste precestovali mnohé krajiny. Ktoré pokladáte za najdôležitejšie pre váš osobný rast? To je dosť ťažká otázka, lebo skoro v každej krajine, ktorú navštívite, necháte kúsok svojho srdca a vo zvyšku si zas odnesiete kúsok z nej. Aj keď nie vždy sú to len pozitívne skúsenosti, vždy sa snažím pochopiť, prečo ľudia sú v nej takí, akí sú... a je mi potom ľúto, že v niektorých krajinách nemali, nemajú a asi ešte dlho nebudú mať také šance, ako máme napriek všetkému my. Za všetky záporné skúsenosti uvedme skutočnosť, že okolo 60% chlapcov a okolo 95% dievčat vôbec nechodi do školy vo veľkej krajine, ktorá má atómové zbrane. Je to potom zdroj nezamestnanosti, extrémnej chudoby a extrémnych životných postojov...

Ale podme k tým krajším príkladom. Na prvom mieste by som menoval Prahu, ktorá mi dala na jadrovej fakulte neoceniteľný poznávací impulz a tiež kultúrne prostredie tohto krásneho mesta významne rozvinulo moje záujmy a schopnosti, ktoré som si priniesol z domu. Stretol som tam mnoho vynikajúcich a dobrých ľudí. Na fakulte bola asi tretina ľudí zo Slovenska, a tam som sa nakoniec naučil hovoriť spisovne po slovensky, lebo

svoju bratislavčinu strihnutú trnavčinou som až tam mal možnosť porovnávať s jazykom svojich stredoslovenských spolužiakov. Po dvoch rokoch som začal hovoriť aj po česky, aj keď v našej komunite sa to považovalo za nesprávne, lebo som si uvedomil, že jazyk je len prostriedok komunikácie a nie jej cieľ. Stal som sa bilingválnym. Slovinci si niekedy myslia, že to vlastne nie je žiadny problém, lebo čestne dobre rozumejú, ale rozumiť a bezchybne hovoriť sú dve rôzne veci. Teória komunikačného prostriedku sa mi raz opäť potvrdila, keď som v írskych reštaurácii debatoval s írskym kolegom energetikom po anglicky, t. j. jazykom, ktorý on nemal rád a pre mňa bol neutrálny - vďaka tomuto „nemilovanému“ jazyku sa ukázalo, že máme rovnaké problémy a záujmy či už v zamestnaní alebo v rodine. A to isté platí aj v ruštinu, či nemčinu... Jazyk nie je zodpovedný za skutky, ktoré niektorí jeho nositelia stihli v toku storočí popáchať.

Na fakulte som mal o desať rokov staršieho spolužiaka zo Senegalu, ktorý predtým študoval vo Francii, a ten ma naučil mať rád túto pre nás zdanlivo notoricky známu krajinu. To bol dôvod, prečo som sa počas základnej vojenskej služby začal učiť francúzštinu z knihy pre samoukov. A to bol tiež dôvod, prečo som sa neskôr, už v zamestnaní, prihlásil na štipendium do Francúzska, ktoré dávala Medzinárodná agentúra pre atómovú energiu. Desať mesiacov v Grenobli bolo pre mňa vynikajúcou školou tak profesijne ako aj „politicky“, lebo som mohol zbližka spoznávať klady a záporný iného hospodárskopolitického systému, o ktorom sme predtým veľa nevedeli a často sme aj mali ilúzie, ktoré viedli mnohých mladých k úspešným aj neúspešným pokusom o útek z republiky. Sám som sa s tým musel viackrát vyrovnávať.

Po skončení štúdia v Prahe ste od roku 1966 pracovali na rôznych miestach a postoch v oblastiach spojených s jadrovou energetikou. Ako je to v súčasnosti? Spojito som pracoval až do konca roka 2012 - naposledy 5 rokov na atómovej elektrárni v Novovoroněži pre španielsko-fínske konzorcium. Sú tam ešte v činnosti dva bloky, prototypy reaktorov, aké boli na JE V1 v Jaslovských Bohuniciach a jeden 1000 MW blok. Európska únia podporovala zvyšovanie jadrovej bezpečnosti týchto blokov a venovala na to určité financie, spolu s vlastnikom týchto elektrární Roenergoatomom. V roku 2013 som ešte robil určité menšie práce pre španielsku firmu a rukujeme o prípadnom stálom úväzku aj v tomto roku, ale hodne to záleží od politickej situácie na východe, ktorá momentálne nie je príliš vhodná pre priateľskú spoluprácu.

Narodili ste sa v roku 1942 v Horných Orešanoch, okres Trnava a počas vojny ste žili v Jaslovských Bohuniciach u starých rodičov z otcovej strany. Potom v Bratislave a v Trnave, ale aj v Prahe, Grenobli, Moskve, Novovoroněži. Prečo ste si zvolili za svoj domov Trnavu? Voľba Trnavy bola daná skutočnosťou, že po skončení fakulty som sa hneď zamestnal v Jaslovských Bohuniciach pri príprave spúšťania atómovej elektrárne, a keď som si založil rodinu, tak Trnava mi bola bližšia ako Piešťany, kde sme tiež dostávali „podnikové“ byty. Svoju voľbu som neolutoval a vždy som sa do Trnavy rád vracal. Najmä z Moskvy na začiatku deväťdesiatych rokov, kedy pri každej návšteve po pár mesiacoch bolo vidieť zmeny vyplývajúce z uvoľnenia individuálnej podnikavosti - či už na fasádach domov, úprave mesta alebo na počte reklám. Prípadomalo mi to rozvíjanie pukov na stromoch po zime.

Keď sa na to pozrieme z historického hľadiska, vaša rodina má korene v Kálnici, odkiaľ jeden váš pra-pra-dedko Valovič odišiel najprv na Starú Turú, a potom jeho potomkovia okolo roku 1750 do Jasloviec. Pátrali ste v tejto veci v archívoch? Čím sa živili vaši predkovia? Táto rodinná história sa ma prvýkrát letmo dotkla v lete 1955, keď mi strýko medzi rečou povedal, že naši pra-predkovia prišli do Jasloviec zo Starej Turaj, a že to boli zemania. Bohužiaľ, v tom čase ako trinásťročný som ešte nebol pripravený zaujímať sa o túto otázku bližšie. Na viac, v čase výrazných spoločensko-politických premien nebolo ani žiaduce sa tým zaoberať, a tiež vlastne zemanstvo a všetky tie predikáty (vrátane českých kniežat) boli v roku 1918 v Československu zrušené, takže to nebolo ani aktuálne. Za zmienku stojí to, že v čase pohrebu môjho strýka v roku 1999, teta, jeho manželka, mi povedala, že strýko mal nejaké listiny o udelení zemanstva, ale tesne pred príchodom Červenej armády ich spálil, lebo nechcel riskovať osud rodiny podľa osudov rodín nášho neskoršieho veľkého vzoru.

Na základe tejto informácie som sa dal do zostavovania rodostromu rodiny, ale nemal som v tom skúsenosti a zastavil som sa v polovici 19. storočia. Preto okolo roku 2002 som sa obrátil na pracovníka genealogického oddelenia Matice Slovenskej, ktorý mi dal informáciu, že v Kálnici sa občas konajú stretnutia potomkov Valovičovských rodov. Zatelefonoval som teda na Obecný úrad do Kálnice, a tam mi dali telefónne číslo na organizátora stretnutí p. Krajčíka, ktorý žil v Mníchove. Dovolal som sa aj k nemu, ale, bohužiaľ, náš krátky rozhovor nemal nejaký konkrétny výsledok, a tým moje snaženie bolo na pár rokov utlmene. V roku 2006 mi napísal Paľko Barinych, ktorý dostal moju adresu od môjho brata, s ktorým sa stretol v nemocnici... Poslal som mu „svoj“ rodostrom, ale aj on sa na pár rokov odmlčal. Potom sa opäť prihlásil v roku 2009, keď pripravoval vydanie svojej knihy o Blažejovi Kálnickom zvanom Valovič. Keďže som chcel vedieť, o čom to je, navštívil som ho vo Vrakúni, a tam som si ju prečítal. Mnohé súvislosti sa mi vtedy objasnili, zasvätil ma aj do metodiky pátrania v archívoch a matrikách, a tak som mohol ešte nájsť v Štátnom archíve časť podkladov o našej vetve a dodať ich tesne pred vydaním knihy.

Pytali ste sa na spôsob obživy našich predkov v Jaslovciach. Prirodzene, že boli všetci v prvom rade roľníci, ktorí vedeli udržať svoje hospodárstvo v rozsahu, ktorý sme v päťdesiatych rokoch nazývali „stredný roľník“. Na pôde, ak sa nedelila, občasne hospodáril jeden z potomkov a ostatní si hľadali iné zamestnanie. Takže sme mali v rodine aj richtárov, mlynárov, krčmárov, obchodníkov, kňazov, učiteľov a iné povolania, dosiahnuteľné v tom čase. V matrikách bol stav niekedy uvedený, a tiež v obecnej kronike (ktorú určitý čas po vojne písal aj môj strýko) sú o tom zmienky. Poznamenávam, že aj keď prakticky všetci Valovičovi žili až do päťdesiatych rokov minulého storočia len v Jaslovciach, s Bohunicami mali spoločnú školu, kostol, notára, poštu, a teda aj matriku a kroniku. Oddelené boli len JRD a richtári. Takže zlučenie, ku ktorému došlo niekedy okolo roku 1960 bolo len logickým pokračovaním skutočného stavu.

Vaši rodičia vás viedli k umeniu i k vede. Spomínali sme, že ste sa učili hrať na husle. Vystupujete aj v súčasnosti? Ako otec dvoch dcér viem, že všetci rodičia

by chceli mať zo svojich detí úspešných ľudí. Niekedy do nich projektujú aj vlastné neuskutočnené sny. V mojom a bratovom prípade rodičov tešilo, že sme sa obaja dobre učili, no a môj záujem o hudbu „napovedal“, že by som v nej mohol dosiahnuť dobré výsledky. Mal som aj dobrý hlas a trochu som „koketoval“ s myšlienkou byť (operným) spevákom - ak nie huslistom. V tom čase som už aj trochu skladal melódie, aj keď ma limitovalo to, že sme nemali klavír, a tak som tento nástroj nikdy naozaj nezvládol. Cvičenie prstov na hrane kuchynského stola tomu príliš nepomáhalo. Klavírny sprievod k melódiám som si písal dosť neumelým spôsobom. Otec mojím záujmom nebol príliš nadšený, lebo poznal úskalia umeleckej kariéry, ako môže byť strata hlasu alebo reuma prstov a pod. Na viac, hovorieval, že „Čo Čech, to muzikant“ a my by sme sa mali venovať skôr nejakej reálnej činnosti, lebo je nás dosť málo... Mladšieho brata ako štrnásťročného poslal na jadroú priemyslovku do Prahy. Napriek hudobnému profilu som pravidelne čítal časopis Veda a technika mládeži, a tak som sa začal zaujímať o to, čo sa to ten môj brat ide do Prahy učiť. Odtiaľ už bola cesta k „zaveseniu huslí na klíneček“ krátka a na radosť otca som sa prihlásil na štúdium tiež do Prahy, ale na jadroú fakultu, lebo som bol už gymnazista.

Vráťam sa ešte k hudobným začiatkom, aj keď sme už trochu o tom hovorili. Okrem hudobnej školy v Bratislave som sa „realizoval“ aj v krúžkoch vtedajšieho Pionierskeho paláca (dnes prezidentský), ktorý bol vedľa našej školy. Stretol som tam mnohých neskôršie uznávaných umelcov, ako boli napríklad bratia Mikulíkovci, Julo Satinský, Ľubo Roman a i. Aj keď som na profesionálnu hudbu rezignoval, nezanevrel som na ňu a husle som často nosil so sebou. Najmä zoznátiť sa na štúdiách v Prahe a chcel som si ich zobráť aj do Francúzska v roku 1973, lebo predtým som bol v Trnave členom malej skupiny, ktorá hrala vtedy veľmi populárnu country hudbu. Dodnes ju mám rád. Teraz hrám s malým komorným orchestrom PPH - Priatelja peknej hudby a v cirkevnom orchestri so zborom v Trnave. Súbor PPH hral aj na „vernisiáži“ knižky Palka Barinycha v r. 2010 v Kálnici.

K maľovaniu, ako sa uvádza v katalógu z roku 2012, ste sa dostali v roku 1979 v LŠU v krúžku pre dospelých v Trnave, ktorú viedol akad. sochár Jozef Jurča. Ako sa stalo, že ste pripravili výstavu v našej obci? Na obraze, ktorý ste darovali obci, je hlavná ulica pri potoku - akýsi pomyslený stred obce. Je to váš jediný obrázok Kálnice? Ako som už uviedol, s našim komorným súborom sme hrali v r. 2010 v Kálnici pri vernisiáži knižky Palka Barinycha a jeho zaťa Igora Ďuriča. Vtedy, ale aj neskôr som sa stretol s pánom starostom a ďalšími občanmi obce a, okrem iného, sme sa bavili aj o maľovaní. Obdivoval som najmä pekné obrazy maliara a v súčasnosti Milana Stanu, ktoré ukazovali časti Kálnice, ako vlastne ešte celkom nedávno, vyzerali. Dnes sa už z toho mnohé zmenilo. Prirodzene, že som uvažoval prísť niekedy do okolia maľovať, ale keďže to bolo ešte v čase môjho úväzku v Novovoroneži, na dlhšiu návštevu nebol čas. Urobil som len tri obrazy. Prvý pre P. Barinycha k sedemdesiatke - dvor Milana Stanu, druhý je ten, čo som dal obci a tretí, menší, pár sto metrov bližšie, kde bol nejaký obchod, ktorý ma zaujal. S Jankom Valovičom, členom obecného zastupiteľstva, sme začali začiatkom roku 2013 hľadať termín pre výstavu mojich starších obrazov a termín sa postupne posúval až k tomu decembru. A keďže zhodou okolností Janko Valovič oslavoval práve v čase výstavy šesťdesiatku, menší obraz, ktorý bol vlastne úplnou náhodou pohľadom približne od jeho domu, mu bude toto výročie hádam ešte dlho pripomínať. Nech mu k tomu Hospodin dopraje zdravie a pohodu v rodine.

Vystavujete pravidelne napríklad s priateľmi v Trnave či samostatne? Naš učiteľ Jozef Jurča nás viedol k tomu, aby sme nemalovali „do zasučky“, ale využili každú príležitosť ukázať sa verejnosti. Úplne prvú „samostatnú výstavu“ sme usporiadali s priateľom Tiborom Himerom v čakárni zubného oddelenia v Trnave niekedy začiatkom roka 1981. V týchto priestoroch sme neboli prví vystavovatelia, lebo pred nami tam už vystavovali akademickí maliari z Trnavy a Piešťan, ako bol Emil Pavlovič, Jozef Dóka, Karol Hučko a iní. Zhodou okolností Emil Pavlovič bol spolužiak môjho otca ešte z trnavskej „meštianky“, spolu robili školský časopis, Emil kreslil a môj otec písal. Na „vernisiáži“ sme boli len my dvaja, vyplili sme si po pár deci vína, odfotili sa a išli domov. Teda žiadna veľká sláva. Trnavské osvetové stredisko už desaťročia usporadúva každoročne výstavy neprofesionálnych výtvarníkov všetkých vekových kategórií a od roku 1981 som sa na nich viac menej pravidelne zúčastňoval aj ja. Konali sa striedavo v Trnave, v Piešťanoch a v Hlohovci. Krajské kolá sa potom konali v ďalších mestách a napr. v Dunajskej Strede. Vystavovali sme aj v Brne, v Atómovej elektrárni v Bohuniciach a v Výskumnom ústave jadrových elektrární. Najzaujímavejšia bola výstava v Bruseli v roku 2004 v súvislosti so vstupom SR do EÚ, kde som sa zúčastnil spolu s Viliamom Zimanom, bývalým riaditeľom Atómovej elektrárne, ktorý ako žiak Emila Pavloviča robí prekrásne farebné pastelové kresby, ale aj olejomalbu. Pozvali nás tam práve na základe našich výstav v rámci Slovenských elektrární. Veľkým priaznivcom neprofesionálnych maliarov energetikov je aj tiež bývalý riaditeľ atómovej elektrárne Bohunice a neskôr generálny riaditeľ Slovenských elektrární Tibor Mikuš, dnes župan Trnavského kraja. Na základe jeho podnetu sme mali v Západoslávskom múzeu na prelome rokov 2006 - 2007 výstavu výtvarníkov energetikov. A v októbri 2013 sa tiež konala výstava v sídle Trnavského samosprávneho kraja s názvom „Duchovné zdroje energie života“, kde bolo pripomenuté aj 1150. výročie príchodu slovanských vierozvestov svätých Cyrila a Metoda na Slovensko. No a zatiaľ posledná moja výstava bola v decembri minulého roka v Kálnici.

Nemôžeme vynechať ani vašu rodinu, manželku a deti, vnúčatá. Ide niektoré vo vašich stopách umeleckých či technických? Manželka Marta má „nehynúcu“ zásluhu na tom, že som v dospelosti začal maľovať. Keď som v roku 1979 po treťi raz ležal pár týždňov doma s ischiassom, ľudovo zvaným „húser“, tak som ju poprosil, aby mi kúpila farbičky, nech nejaký zabijem čas. Prirodzene, vždy som mal dobrý vzťah k výtvarníctvu a svetovým a slovenským špičkám v tomto smere, ale nikdy som nemal čas a myšlienku zaoberať sa tým v dospelom veku. Lebo človek nemôže robiť všetko, čo by sa mu páčilo robiť. Potrebná je určitá selekcia záujmov. Ináč sa roztriešťa sila a nemôžete dosiahnuť v niečom dobrú úroveň. Ale keď takto Hospodin zasiahol do môjho zdravotného stavu a na viac, manželka mi prezradila, že videla na okne Ľudovej školy umenia, že tam je aj výtvarný krúžok pre dospelých, tak po vyzdravení som sa tam išiel pozrieť a odvtedy som zostal členom krúžku až do odchodu majstra Jozefa Jurču

do dôchodku. Vtedy sme sa s ním presťahovali do jeho nového ateliéru v staromeš-

Z vernisiáže v roku 2002 s manželkou a dcérami.

tianskom dome na Kapitulskej ulici a sme tam dodnes, aj po jeho odchode k svojim predkom. Teraz som „nájomcom“ ateliéru ja.

Staršia dcéra Zuzana so mnou od malička chodila do ateliéru a rozvíjala tak svoje prirodzené predpoklady. Vyštudovala na Technickej univerzite vo Zvolene dizajn a dnes je úspešná návrhárka a výrobkyňa originálneho kusového nábytku z masívneho dreva a interiérová poradkyňa. Mladšia dcéra Verata od detstva mala vzťah k prírode a nezaobudnuteľné boli pohľady na ňu, ako si nechala liezť po predlakti záhradných slimákov. Aj k lekárom mala racionálny vzťah, keď ju raz už ako trojročnú zaočkovali, tak neplakala, len povedala: „Ja už k vám nikdy viac neprídeme“. Jej orientácia na medicínu teda bola prirodzená.

Vnúčatá - Veratkin najstarší Miško (8 ročný) má veľmi dobré predpoklady pre matematiku a fyziku, hrá dobre na klavíri. O 3,5 mesiaca mladší Zuzkin syn Matko s učením tiež nemá problémy. Je totiž veľký bojovník, teraz chce chodiť na Kung-fu, alebo nejaké iné bojové umenie. Miškova 6-ročná sestra Zuzana bude mať asi dobrý vzťah k výtvarníctvu, lebo v šiestich rokoch v súťaži trnavskej Kalokagatie získala prvé miesto. Ale rozhodne bude raz asi dobrá manažérka, lebo stále diriguje, čo má kto robiť a kam ísť, a to nielen deti, ale kočuruje aj dospelých. Matkova štvorročná sestra Vera je zatiaľ taký malý usmievať sa chruštík. Ale už tiež sa začína učiť od Matka a najmä Zuzky preadsadzoval svoju osobnosť a občas mi vyčíta, že nehovorí sa „uhm“, ale treba povedať pekne „áno“.

Pretože v spomínanom katalógu je aj báseň „Zhliadni na mňa milostivo, Pane“, dovolím si spýtať sa aj na vašu vieru. Vyrastali ste v nábožensky založenej kresťanskej rodine? Kresťanské vierovyznanie, vychádzajúce z hebrejskej filozofie, najmä pre jeho humanistický odkaz je pre mňa základnou životnou orientáciou. Trochu ma trápí, že najmä v minulosti ľudia prispôbovali jeho obsah a formu svojim nie vždy vysokým záujmom, a tak sa toto hnutie roztrieštilo na niekoľko hlavných vetiev a podvetvičiek, ktoré vzájomne súperili a súperia niekedy aj značne „nekresťanskými“ spôsobmi. Ale od tristnej histórie sa radšej vráťam k úsmevnejšej stránke tohto procesu. V roku 1982 sme boli na zaskolení v gruzínskom Tbilisi, kde sa vyrábali technologické počítače prvej generácie pre atómové elektrárne a v rámci kultúrneho programu na víkend sme navštívili aj starobylý pravoslávny kostol v okolí. S kňazom, ktorý nás sprevádzal som sa bavil o tom, aké sú vlastne rozdiely medzi pravoslávny a „západným“ kresťanstvom. Medzi iným hovoril, prečo sa oni prežehnávajú opačne ako my a že je to veľmi dôležité. Bolo mi z toho trochu smutno-smiešne, lebo vždy som pokladal formálnu stránku viery len za miestny kolorit a spôsob, ako sa priblížiť k Hospodinovi, a za podstatné som považoval to, ako človek žil a dodržiaval desať božích prikázaní, ktoré sú hlavným humanistickým odkazom a príkazom Pána. Tento postoj som sa vždy snažil vsterepať aj svojim deťom a vnukom, a je na budúcnosti, aby posúdila, ako sa nám to s manželkou podarilo.

Pán Valovič, ďakujem vám za ochotnú a milú spoluprácu na tvorbe Kálnických ozvien.

Dana Badžoghová

Z Japonska - neďaleko Fudžijamy s japonským spoluprievodcom, ktorý prežil Hirošimu ako chlapec.

Peši do Selca

V náhradnom termíne, z dôvodu nepriaznivého počasia, v sobotu 10. mája klub dôchodcov usporiadal pešiu túru do Selca. Očakávali sme väčšiu účasť, ale pravdepodobne pre preložený termín a obavy z nepriaznivého počasia nás bolo pomenej. Počasie nám prišlo, a tak v dobrej nálade, mnohí pri spomienkach na časté cesty na pešo do Selca, napríklad aj na zábavy, nám cesta ubehla pomerne rýchlo, však je to asi 7 km jedným smerom. Kratší odpočinok na Dúbrave, ešte zopár spomienok a sme v Selci. Tu nás očakávali dôchodcovia z miestnej organizácie Jednota dôchodcov. Milé privítanie, pozvanie do ich klubu nás, samozrejme, potešilo. Prekvapilo nás aj pohostenie, ktoré pre nás pripravili a pre ženy aj kvietok ku dňu matiek. Družná debata pokračovala aj pri prechádzke dedinou, ktorou nás sprevádzali a niektorí aj pozvali domov. Sľúbili nám, že návštevu opätujú, a tak veríme, že dobré vzťahy budú pokračovať naďalej. Už teraz sa tešíme na ich návštevu.

Zdenka Valovičová

ZNOVUOBNOVENIE KRÍŽA NA OSTROM VRCHU

Denne sme svedkami rôznych udalostí a prírodných katastrof, ktoré prináša príroda. Či sú to veterné smršte, povodne, kalamity alebo zosuvy pôdy. Našťastie, veľké kalamity našu obec doposiaľ obchádzajú, čo je dané predovšetkým i jej vhodnou polohou. Šťastlivo obec obišla i veterná smršť, ktorá sa prehnala v nočných hodinách 15. marca hlavne po horách a počas ktorej došlo i k odlomeniu Slovanského dvojkríža od kamenného brala na Ostrom vrchu. Obhliadkou s majstrom Bolebruchom sme zistili, že k jeho vylomeniu došlo v dôsledku odhntia v mieste jeho ukotvenia v kamennom podklade i napriek jeho impregnácii. Pri páde bola znehodnotená i jeho zvyšná časť. Skonštatovali sme, že jeho oprava by bola problematická a lepšie by bolo zhotoviť nový. Zhodli sme sa i na tom, že všetko zlé je i na niečo dobré, lebo do jesene sme chceli kríž znovu natrieť a pri tejto práci mohlo dôjsť k pádu kríža a prípadnému nešťastiu. Spoločne s pánom starostom i majstrom Bolebruchom sme sa dohodli na tom, že kríž s pomocou obce, ďalších ochotných dobrovoľníkov i sponzorov zhotovíme nanovo z pevnejšieho dubového kmeňa a do skalného brala ho osadíme iným a vhodnejším spôsobom. Drevo z kríža použijeme na opravu pamätnej tabule i miesta okolo kríža. Jeho zhotovenie a osadenie musíme stihnúť v termíne do 1. septembra 2014, keď sa uskutoční ďalší hviezdnicový výstup k nemu. Je to náročný cieľ, ktorý sa pri vzájomnom porozumení a pomoci začal naplňovať a majster Bolebruch už začal obrezávať vhodný dubový kmeň na jeho zhotovenie a dobrovoľníci, Ján Šlosár, Ján Hladký, č. 102, Miroslav alias Frenky s priateľom a majster Bolebruch, dňa 29. 4. 2014 upravili okolie kríža a drevo z neho pripravili na ďalšie využitie v jeho okolí.

Ing. Miroslav Borcovan

Padnutý kríž foto M. Bušo

Nonstop Pohrebná služba Dália Beckov

Kontakt: Veronika Bučková, tel. 032 7777108 - 0904 607 284

Ponúkame:

- prevoz zosnulých (24-hodín denne)
- pohreb
- obliekanie a úprava zosnulých
- výkopy hrobov, hrobky
- rakvy a doplnky (tylové prikrývky, šerpy, krížiky a kalichy)
- vence, kytice, kytice na rakvu
- vybavenie matriky
- zabezpečenie hudby - Bošáčanka alebo Textilanka
- náhrobné kamene, pomníky, vyhotovenie fotografií
- dosekávanie pisma, kremácia a iné

Neustále sa snažíme rozširovať ponuku našich služieb.

PUTOVANIE ZA OBRAZMI

Náš rodák, neúnavný maliar, spisovateľ a vydavateľ kníh Milan Stano napísal a vydal ďalšiu krásnu knihu „Putovanie za obrazmi“.

V nej prostredníctvom namaľovaných obrazov a príbehov s ich vznikom spojených približuje nám nielen svoju životnú cestu a filozofiu, ale predovšetkým získané poznatky a zážitky z týchto ciest po svete. Približuje nám v nej veľmi veľa krajín, myslenie a pohľad na život ich obyvateľov i najvzácnejšie ich kultúrne pamiatky a tradície. Prináša vzácne svedectvo o dobe, v ktorej žijeme i o hodnotách, pre ktoré sa oplatí žiť. Je vzácne, že pri tom vždy skromne a z hlbokého presvedčenia zdôrazňuje svoj pôvod z Kálnice, do ktorej sa rád vždy vracia a čerpá v nej silu a duševný pokoj. Usporiadáva krásne výstavy svojich obrazov v Bratislave i v iných mestách, ktoré navštívil a kde sa jeho pohľad pretavil do konkrétnych obrazov. Pripravuje i výstavu obrazov v Novom meste nad Váhom, ktorá by mala byť prístupná v období tohtoročného Novomestského jarmoku s tematikou tohto okolia. Jej súčasťou bude i krst knihy „Putovanie za obrazmi“. Verím, že Kálničania využijú nielen možnosť prezrieť si uvedené vystavené jeho diela, ale prežijú i neopakovateľný zážitok pri čítaní jeho knihy, ktorú bude možné si zakúpiť.

Ing. Miroslav Borcovan,
predseda MOMS v Kálnici.

Senior centrum Modrová

Nezisková organizácia vznikla ako samostatná organizačná jednotka ktorá prevádzkuje kombinované zariadenie soc. služieb v rozsahu ZpS, DSS a špecializované zariadenie. Spoločnosť bola založená zakladacou listinou zakladateľmi. Vymenovaním správnej a dozornej rady bol ustanovený riaditeľ a štatutárny zástupca n. o. Po rekonštrukcii interiérov a exteriérov a debarierizácie bývalej budovy hotela Horec sa spustila prevádzka kombinovaného zariadenia sociálnych služieb špecializujúceho sa na ošetrovateľskú a opatrovateľskú starostlivosť pre seniorov a klientov s poruchami chovania v starobe a osoby odkázané na nepretržitú starostlivosť. Moderná budova sa nachádza v malebnom podhorskom prostredí v rekreačnej oblasti Modrová a jej kapacita je 105 lôžok v komfortne vybavených jedno a dvojlôžkových izbách a štúdiách. V priestoroch zariadenia následne vznikajú pracoviská bazálnej stimulácie, fyzioterapie a rehabilitácie, reminiscenčnej terapie a ergoterapie, agentúra domácej ošetrovateľskej starostlivosti a pracovisko sociálneho poradenstva. V zariadení bude pracovať 57 kmeňových zamestnancov a 6 externých spolupracovníkov z odborných oblastí psychiatrie, neurológie, urológie, všeobecného lekárstva a ošetrovateľstva v komunite. Doménou zariadenia je poskytovanie ošetrovateľskej a opatrovateľskej starostlivosti na vysokej úrovni v prostredí neevokujúcom prostredie nemocnice alebo domova sociálnych služieb s využitím najnovších odborných poznatkov a metód z oblasti starostlivosti o seniorov, ľudí postihnutých poruchami správania v starobe. Zariadenie sa uchádza o členstvo v Slovenskej asociácii poskytovateľov sociálnych služieb.

Kontakt:

Modrová 298
tel.: 033 7740315
0918 555 544
seniormodrova@gmail.com
www.seniormodrova.sk

SCM

Zo života TJ ZAVAŽAN Kálnica - máj 2014

Život a činnosť v našej TJ Zavažan plynule pokračuje i v tomto roku. Úvodom môžem s potešením konštatovať, že veľmi úspešne si počínali naši stolní tenisti v 6. lige, keď v ročníku 2013/14 sa umiestnili na druhom mieste, čo im zaručilo postup do 5. ligy, čím dosiahli historicky najväčší úspech v tomto športe. Preto i touto cestou ďakujem všetkým hráčom a funkcionárom výboru stolnotenisového oddielu, za veľmi úspešnú reprezentáciu TJ Zavažan a Obce Kálnica. Vo vyššej súťaži im prajem hernú pohodu a čo najviac víťazstiev (viac na inom mieste v článku od predsedu STO Libora Lintnera). Futbalisti od jarnej časti na vzdialenejšie futbalové zápasy vonku cestujú autobusom, čo je na jednej strane drahšie, ale bezpečnejšie ako súkromnými osobnými autami, ktoré sa nám čoraz ťažšie zabezpečujú. Aktuálne sú dorastenci a muži prakticky na rovnakom umiestnení v tabuľke, ako boli po jesennej časti. Dorastenci po 20. kole sú na 7. mieste so ziskom 26 bodov a muži po 25. kole na 8. mieste so ziskom 33 bodov. Muži sa postupne dostávajú do hernej pohody a je predpoklad ďalšieho zlepšenia. Opačná situácia je v mužstve dorastu, kde máme stále malý počet hráčov. Keď niektorí chlapci nemôžu prísť na zápas, alebo sú zranení, mužstvo musí odohrať svoje zápasy i s menším počtom hráčov, čo má vplyv na výsledok stretnutia. Zo súčasného kádru dorastu (18 registrovaných hráčov) dvaja v budúcej sezóne prechádzajú do kategórie mužov. Vzhľadom k tomu, že ďalší šiesti chlapci sa nezapájajú pravidelne do súťažnej činnosti, budeme musieť pre mužstvo hľadať posilu cez hostovanie hráčov zo susedných obcí. V každom prípade budeme robiť všetko preto,

aby sme dorastencov mohli prihlásiť do súťaže. Pre budúci rok by sme chceli prihlásiť i družstvo žiakov do novovznikajúcej súťaže prípraviek pre 1. 2. 3. 4. 5. ročník. Hrací systém bude turnajovým spôsobom, počet turnajov bude závislý od počtu prihlásených družstiev v jednotlivých kategóriách. Predpokladaný počet turnajov v jesennej časti bude v počte minimálne štyri. Počet hráčov jedného družstva je 6 hráčov a brankár. Hracia plocha bude upravená naprieč hranému ihrisku (z hlavného ihriska vzniknú vlastne dve malé ihriská). Bránky budú o rozmere 5 m x 2 m, bude sa hrať 2 x 25 min s 15 min prestávkou. Sú vypracované podrobné propozície pre prípravky v troch kategóriách, v ktorých môžu štartovať aj dievčatá. Aby sme mohli prihlásiť žiakov 1. až 5. ročníka do tejto súťaže, potrebujeme dostatočný záujem od detí a najšť zodpovedných funkcionárov, ktorí sa budú o deti starať. Predbežne máme prísľub od pána Jozefa Šlosára, že by pomohol zo začiatku s tréningami, ale s podmienkou spolupráce s ďalším trénerom a vedúcim mužstva. Najlepšie by bolo, keby sa prihlásili niektorí rodičia týchto detí, ktorí by boli ochotní absolvovať trénerský kurz. Výzva na prihlásenie detí, ktoré majú záujem o futbal je uvedená nižšie. K tomu, aby sme i pre takýto „malý futbal“ vytvorili, podľa možnosti, čo najlepšie podmienky v súčasnosti osádzame oceľovú konštrukciu na ochrannú sieť od susedného pozemku a za druhou brámkou od cesty v dĺžke 60 m a 30 m. Aby sme od budúcej sezóny splnili podmienky pre vypracovanie elektronických zápisov zo stretnutí, máme od 9. mája na štadióne pripojenie na internet. Situáciu nám vylepšuje i vhodný počítač, ktorý sme dostali

od obecného úradu. Na požiadanie p. starostu naši členovia brigádnickej pomohli pri výstavbe oplotenia na cintoríne, za čo všetkým i touto cestou ďakujem. Znepokojujú nás každoročné vlámačky zlodějov do športových kabin. Naposledy, 16. apríla t.r., sa nám cez vylomené mreže a dvere na bufete dostali zloději do kabin, kde nám všetko porozhadzovali a spôsobili nemalú škodu na majetku. Zisťujeme, že zamrežovanie celého objektu je nepostačujúce. Budeme musieť spraviť také opatrenia, i keď neadekvátne, aby takýto nežiaduci návštevníci to i telesne pocítili... Po ukončení futbalového ročníka máme pozvanie z družby TJ Družstevník Popovice z ČR na oslavy 40. výročia znovuzaloženia ich Telovýchovnej jednoty, ktoré sa uskutočnia 21. 6. 2014. Osláv sa zúčastnia družstvá dorastu, mužov a starých pánov. Po odohratí vzájomných futbalových zápasov sa uskutoční voľná zábava v „Amfiku“ v Popoviciach. Odchod účastníkov osláv z Kálnice bude autobusom o 10,00 hod. Verím, že našou účasťou prispejeme k utuženiu našich dlhoročných priateľských vzťahov.

Vyzývame všetky deti od 6 do 14 rokov, ktoré majú záujem hrať futbal, aby sa prihlásili, resp. ich rodičia, u predsedu TJ Zavažan Kálnica do 15. 6. 2014. Prihlásiť sa môžu u Dušana Filipa osobne alebo telefonicky na mobil: 0907 689 146, alebo na e-mail - filipdusan25@gmail.com s uvedením mena, priezviska, dátumu narodenia a trvalého bydliska s číslom domu. Prihlásiť sa môžu i deti zo susedných Rakolůb.

V Kálnici 17. 5. 2014

Dušan Filip, predseda TJ Zavažan

Alergická nádcha - polinóza

Sezónna nádcha je najčastejším prejavom alergie u človeka. Tiež sa označuje ako peľová nádcha, senná nádcha či polinóza. Je to kontakt nosovej sliznice s rastlinným peľom. Medzi príznaky alergickej nádchy patrí tiež zápalová reakcia očí - slzenie, svrbenie, výtok z očí, opuch slizníc a často aj dráždivý, suchý, neproduktívny kašeľ. Môže to byť alergia len na určitý druh peľu, ale aj na viac druhov rastlinných peľov. U veľa pacientov to môže byť aj množstvo iných spúšťačov takejto nádchy, ako napríklad tabakový dym, rôzne toxické látky, vírusy, baktérie. Pacient s takýmito ťažkosťami by mal najskôr navštíviť svojho obvodného lekára, ktorý ho ďalej odošle na odborné alergologické vyšetrenie, kde väčšinou mu odborný lekár (alergológ) urobí laboratórne vyšetrenie krvi a kožné testy a potvrdí tak, či sa jedná o alergiu. Liečba spočíva v podávaní antihistaminík, kortikosteroidov - niekedy len počas sezóny; v aplikácii rôznych kvapiek a sprejov. Do popredia sa čoraz častejšie dostáva tzv. alergénová imunoterapia - hyposenzibilizácia v injekčnej alebo kvapkovej forme.

MUDr. Lenka Benáková

Pod'akovanie

Už tradične ochotne prihádza medzi nás Peter Ondrejovič, zvaný Becko z Beckova. Prišiel i tentoraz na pozvanie Obce Kálnica i MOMS v Kálnici dňa 1. 2. 2014 do Kultúrneho domu, aby sprostredkoval záujemcom svoje dojmy i poznatky z ciest. Beseda bola spojená s premietaním zaujímavých videozáznamov z posledných jeho expedícií. Bol to veľmi zaujímavý a pekne strávený večer, za ktorý mu i touto cestou úprimne ďakujeme.

Ing. Miroslav Borcovan

Špargľa je výnimočná zelenina

Podľa niektorých prameňov pochádza špargľa z oblasti okolo Stredozemného mora, podľa iných zo strednej Ázie a južného Ruska. Tak či onak, ľudia si špargľu z mnohých dôvodov obľúbili už pred viac ako piatimi tisíckami rokov. Tešili sa na ňu labužníci vysokých vrstiev v Číne, Egypte, starom Grécku i Ríme. Hlavné za vlády Ludovíta XIV. sa rozšírilo pestovanie bielej špargle vo Francúzsku a následne v ostatnej Európe. Dnes sa pestuje takmer na celom svete. Najväčšími pestovateľmi sú Čína, USA, Peru, Španielsko, Nemecko a Francúzsko. Slovensko určite nepatrí k špargľovým veľmociam, no môže sa pochváliť aj tuzemskou špargľou. Ten, kto cestoval smerom od Malacie k Veľkým Levárom na Záhorí, ten mohol obdivovať široké špargľové polia.

Sezóna špargle v našich oblastiach trvá od apríla do júna. Znakom čerstvej špargle je, že sa nedá ohnúť bez toho, aby nepraskla a špičky výhonkov čerstvej špargle nie sú rozvinuté, ale uzavreté. Špargľa môže byť biela (je chuťovo najmenejšia), zelená (má najvyšší podiel vitamínu C) alebo fialová (s výraznejšou korenistou a horkastou chuťou). Ale sú aj bielo-fialové a zeleno-fialové odrody.

Podľa odborníkov patrí špargľa, vzhľadom na vysoký obsah vitamínov, minerálov, stopových prvkov a ich vzájomnú kombináciu, k tým druhom zeleniny, ktorým sa hovorí elixír zdravia a mladosti. Špargľa pomáha udržiavať zdravý cievy systém a srdce, stimuluje krvotvorbu, zlepšuje zásobovanie mozgu a ďalších orgánov kyslíkom, podporuje činnosť čriev a prispieva k očiste od toxických látok. Typickú chuť a vôňu dávajú špargli éterické oleje - kyselina asparagínová, ktorá je dôležitá pre metabolizmus bielkovín, podporuje činnosť obličiek a škodlivé produkty látkovej výmeny sú z tela rýchlejšie vylúčené.

Špargľová krémová polievka

1 balík (cca 500g) bielej špargle umyjeme, ošúpeme škrabkou na zemiaky, z hornej časti odrežeme asi 4 cm kúsok (neskôr na ozdobu), zvyšok nakrájame na 1 cm kolieska a všetko dáme do hrnca. Pridáme jednu nadrobno nakrájanú stredne veľkú cibuľu, jeden väčší nastrúhaný zemiak, zalejeme cca 1 litrom vody (môžeme použiť aj zeleninový alebo kurací vývar), osolíme, okoreníme a necháme asi 15 minút variť. Potom vyberieme vrchné kúsky špargle a zvyšok rozmixujeme ponorným mixérom. Pridáme cca 2,5 dcl smotany, 1 PL masla (nemusíme), muškátový oriešok a krátko povaríme. Servirujeme s opraženým chlebikom a ozdobíme vrchnými kúsokmi špargle, ktoré sme nerozmixovali.

RNDr. I. Ševčíková

BikeFest 2014 - Kálnica

Najväčší bicyklový festival na Slovensku, Česku a Morave, Maďarsku a Poľsku sa konal už po štvrtýkrát v Kálnici, v DEMA bikeparku Kálnica, 30.5. - 1.6.2014 pod názvom BikeFest 2014. Ski Centrum Kálnica ho organizuje spoločne s firmou Sportmedia, ktorá vydáva časopisy Biker, Windsurfer, Kitesurfer, Relax, Cyklistika, Running a iné. Už tradične ponúkol bohatý program plný zábavy, športu a, samozrejme, aj adrenalínu na dvoch kolesách pre všetky vekové kategórie. Návštevníci mali možnosť otestovať vyše tristo bicyklov svetových značiek, medzi ktorými sa tento rok objavila aj kategória elektro-bicyklov. Okrem toho čakalo na návštevníkov aj pretekárov mnoho bicyklových disciplín, ktoré preverili ich schopnosti a zručnosti jazdy na bicykloch.

BikeFest 2014 odštartoval v piatok 30. mája o 11:30, kedy účastníkov privítali expozície vystavovateľov. Boli to predovšetkým výrobcovia bicyklov, bicyklových potrieb a doplnkov, oblečenia a všetkého čo súvisí s bicyklovaním ako najrozšírenejšej voľno športovej aktivity. Na programe bolo testovanie bicyklov a voľné jazdenie. Naprázdno neostali ani pretekári, ktorých čakal jedinečný Dual Pumptrack. Trať, na ktorej sa jazdí bez pedálovania a je stredoeurópskym unikátom, dualovú trať na pumptrack, nikde v širokých končinách nenájdete. V sobotu a nedeľu bola trať voľne prístupná, takže sa mohlo trénovať do zbláznenia. Večer prevzali žezlo [TRIDENT / LiR crew a odštartovali na pódiu elektronickou hudbou Opening Party, ktorá bola zároveň aj oficiálnou warm-up party, európsky veľmi úspešného elektronického festivalu [TRIDENT OPEN AIR 2014, ktorý bude v lete už po niekoľko krát na Duchonke.

Nezabudlo sa ani na najmenších. Aj tento rok bola pre nich pripravená nová detská zóna, detský pump track, ktorá bola k dispozícii po celý čas konania festivalu. Deti si mohli zadarmo požičať odrážadlá a skúsení inštruktori sa postarali o ich bezpečnosť. V sobotu na obed si aj detičky otestovali svoje schopnosti na detských pretekoch a bolo ich tam veru neúrekom. V jednom momente sa na trati pohybovalo do 30 malých bikerov a rodičia prežívali ozajstnú stresovú závodnú atmosféru, samozrejme, plnú úsmevov na tvárach ich detí.

Sobotný program sľuboval už od začiatku akčný deň plný adrenalínu, a to aj splnil. Dopoludnia odštartoval CTM Enduro závod, kde pretekárov čakali 4 rýchlostné skúšky, na ktoré si museli vyšliapnúť sami - 25 km dlhý závod, dva

poctivé prírodné zjazdy s prevýšením 600 metrov a dve rýchlostné skúšky v bikeparku. Na novo rozvíjajúcu sa disciplínu prišlo 2x viac pretekárov, ako sme čakali. O akrobatické kúsky nebola núdza na Meatfly SlopeStyle, ani na Airbag Jumpe, na ktorých bolo štartovné zadarmo. Saltá vpred a vzad, točiace sa bicykle o 360 stupňov pod jazdcov a iné triky dvíhali ľudí zo sedu na tráve zjazdovky, na ktorej sedeli až pomaly po tretí stúp vleku. Skutoční makači si mohli zadarmo vyskúšať aj Extrémny XC výšlap po 500 metrov dlhej zjazdovke. Prihlásiť sa mohol každý, kto chcel otestovať svoje limity. Pre pohodlnejších bola pripravená kategória elektrobicyklov. Na nočnom Dual Slalome pretekári zabojovali o titul Kráľ kopca a prize money. Večer to opäť všetci roztočili na [TRIDENT STAGE: Electronic Dance Party!

A čo nedeľa? Oblíbený Kellys Bikefest Maratón bol tento rok súčasťou Valašsko-Považskej MTB série. Pripravené boli 3 okruhy - veľký, malý a rodinný. Veľký okruh s dĺžkou 49 kilometrov sa započítava do série. Samozrejmosťou boli občerstvovacie stanice na trati a štartové číslo ako suvenír a balíček pre každého pretekára. Spolu až 20 pretekárov dostalo prize money - 10 najrýchlejších na veľkom a 10 na malom okruhu. Víťaz každej kategórie získal exkluzívnu trofej - oceľové R biker. Za kráľa kálnického lesa boli korunovaní najrýchlejší pretekári na 49 a 31 km. Vo finále Bike Festu sa konala kráľovská disciplína cyklistiky - Downhill, touto disciplínou sa začal bikepark v Kálnici pred 6 rokmi nanovo rozvíjať. Tu sa predviedli najlepší slovenskí a česko-moravskí zjazdári.

Bike Fest 2014 dopadol výborne a možno aj nad očakávanie. Výborné počasie, minimum úrazov a veľké množstvo návštevníkov nás veľmi tešia a zároveň zaväzujú. Prítomnosť zástupcov bikeparkov z Jasnej, rakúskeho Semmeringu a viacerých iných nám lichotí a zároveň ukazuje ďalšie možnosti spolupráce a rozvoja.

Veď čo iné nám už zostáva? Aj táto zima nám ukázala že biky už nie sú iba ako doplnok zimy, ale práve naopak, že zima - ak nejaká vôbec bude - je už len doplnkom celoročne prevádzkovaného bikeparku.

S pozdravom, milí čitatelia, tím DEMA bikeparku Kálnica.

Všetky informácie ako aj fotogaléria sú k dispozícii na stránkach festivalu www.bikefest.sk

(Foto: Redakcia Biker - BikerFest 2014)

Stolnotenisový turnaj

Na stolnotenisovom turnaji Mikroregiónu Zelená voda - Bezovec obhajovali stolní tenisti z Kálnice prvenstvo z minulého roka. Nastúpili v zostave: Ing. Miloš Trgo, Roman Janega, Erik Šicko, Dalibor Lintner, Lukáš Kukučka a Jakub Šicko. Turnaj sa už tradične konal v Tombe Hrádok a zúčastnilo sa 6 obcí mikroregiónu - Beckov, Kálnica, Kočovce, Hrádok, Lúka a Modrová.

Športové šťastie sa tento raz priklonilo na stranu neskoršieho víťaza, družstva Hrádku, s ktorým jediným naši stolní tenisti nevyhrali. Po dobrých výkonoch skončili na peknom druhom mieste. Blahoželám k poprednému umiestneniu a ďakujem za úspešnú reprezentáciu obce.

Konečné poradie:

1. Hrádok
2. Kálnica
3. Beckov

4. Modrová

5. Kočovce

6. Lúka

Ing. Ján Krchnavý

